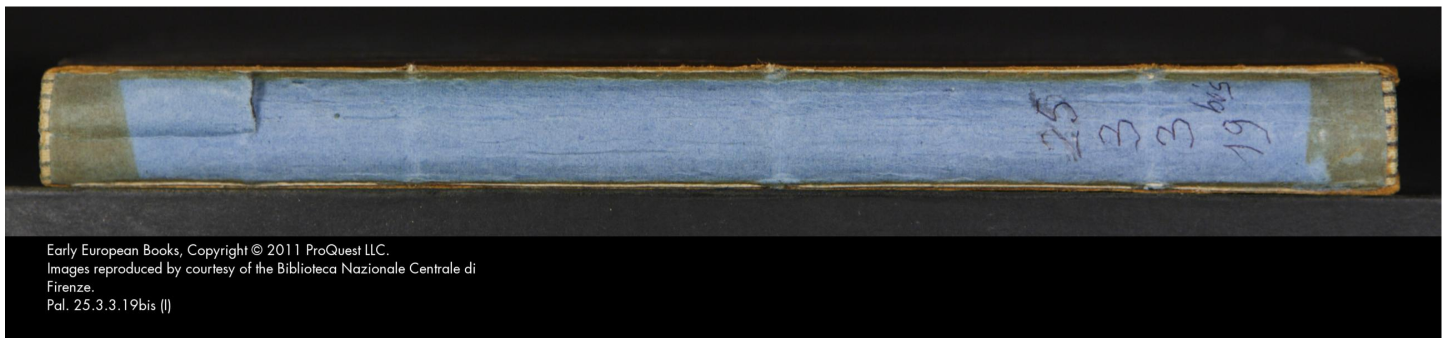

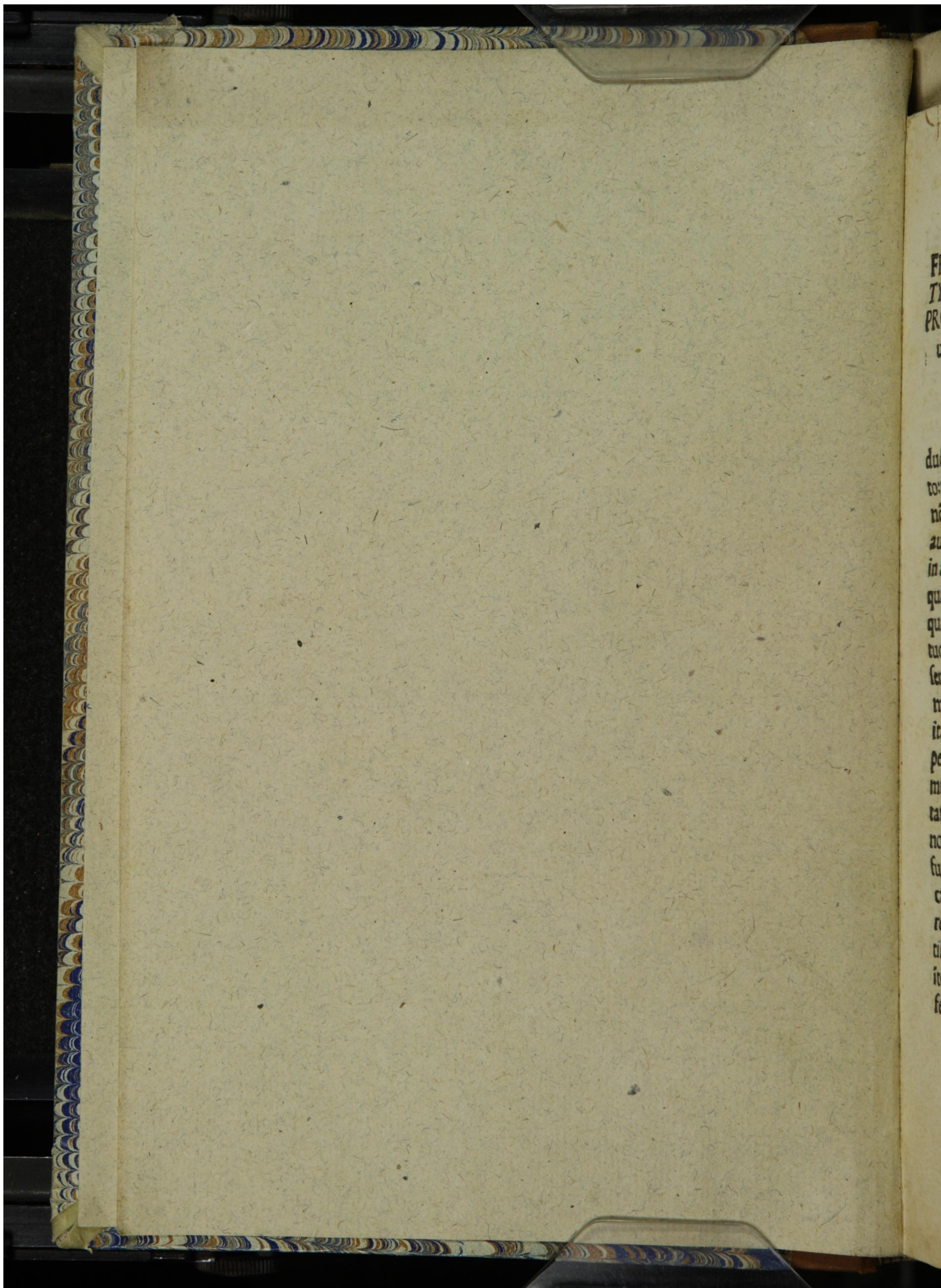

25
3
3
19 bis

IESVS.

FRANCISCI ARHETINI IN PHALARIDIS TYRANNI AGRIGENTINI EPISTOLAS PROEMIVM:

u ellem malatesta nouelle prīceps illustris tantam mihi dicendi facultatem dare: ut uel præstātiæ tuæ: uel phalaridis nostri epistolis: quas nuper e græco in latinum tra/ductas: & nomini tuo: ut pollicitus sum: dicatas mit/to: mea responderet oratio. Vtrum enī assequeretur: nōmodo non multitudinis: sed ne doctarū quidem aurium iudicium formidaret. Nam: ut laudes tuas in aliud tempus remittā: neq; enī huiusmodi sūt quæ possint breui proœmio complecti. Qui ornatus quæ tanta esset dicendi copia: quæ nō tuo: & maiorū tuorum splendore superaretur. Tacebo igitur in præsentia antiquissimam malestarū familiā: quæ nō flaminiæ modo in qua fœlicissimo prīcipatu diu floruit. sed italiæ decus atq; ornamentum clarissimū semper extitit. Tacebo maiores tuos. qui etsi præstantissimi fuerint: tamen si hanc prouinciam assumerem: tantus mihi recentium laudum campus pateret: ut non opus esset antiquiora cōsectari. Tacebo pandulfum: carolum: & malatestā patruos: quibus nec bellicæ rei gloria: neq; litterarū (quātū in principibus requirendum est) studiis. nō liberalitate: non cæteris uirtutibus: sua tempora præstantiorē habuerūt. qui adeo īter se de uirtute contendisse uidentur: ut quē præferas difficile sit ferrī sentētiā. Adeoque oīum iudicio

laudāt: ut siqd egregium siquid magnificum: si qd principe dignū: maiores natu meminisse uolunt ex illorū fortiter gestis acute dictis prudēter excogitatis exemplum adducant. Accedis tu tantis progenitoribus digna soboles. nulla ex parte eorum laudibus inferior. Cuius ego cum animi magnitudinem: pietatē liberalitatem mores integerrimos: quæ alias: ut dixi latius prosequar intelligerē: omniū maxime delegi cuius nominis Phalaris noster inscriberetur de quo ut ingenue quod sētio profitear. maxime malorum nostrorꝫ uel negligentiam: uel ingratitudinem admiror qui de tanto ac tam preclari ingnii uiro: uel nullam pœnitus: uel crudelitatis tantum fecerint mētionem: eoqꝫ rem adduxerūt ut eius dūtaxat sæuitia nota sit omnibus. Animi aūt magnitudo: liberalitas doctrina ingenii acumen: pœnitus sileatur. Sed ꝑfecto maligni iudicis est: uno uel altero uitio acerrime examinato uirtutū merita subticere. Neque arbitror adeo phalarim ī eos a quibus insidiis petebatur quam doctos uiros in phalarim fuisse crudeles. Qui uero & unde fuerint: nemo latinorꝫ q sciā: meminit Cicero & ualerius maximus crudelitatem eis & cædem breui attigerūt. Eusebius cæsariensis tempora quibus tyrānidē apud agrigentū exercuit: & ea quidē dubia ānotat. eius aūt epistolæ lōge magis & cōditōis eius & morꝫ ꝑseferūt testimoniū. Sed nūquid ei crēdēdū? Ego quidē īter oīa scribēdi genera nullū uerius quam epistolas existimo. Historia ōiū iudicio uera con probatur. Verum si recte. cōsiderabitur scri

ꝑtorum affectus :amor :odium::mœtus: & id genus alia: quin multa addant :multa subtrâhant nemo asserere dubitabit. Accedit reꝝ ꝯsilioꝝq; ignoratio; neq; enim omnibus interfuerunt. & res alienas ple/rumq; scriptitant :de quibus difficile est preter euen/tus iudicare :& eos alii aliter sæpenumero :ut fere u/su euenit referunt. Epistola uero & si in his simulari multa possunt & dissimulari ueriores tamen esse qs dubitet? Plærunq; enim res nostras scribimus peti/mus :negamus: arguimus: res nostra agitur: ex quo maxime affectus & cuiusq; mores ostenduntur qua si in hoc quoq; scribendi genere: tum mœtus tñ conci liandæ amicitiæ gratia :tũ ut uiri boni esse uideant̃ nonnulli simulant aliq̃do :non eiusmodi phalarim contenderim. Et recte quidem : perge queso has epi stolas diligenter Et si illius cõsiderabis ingenium: in uenies in phalaride nullum simulationis argumen tũ. Inuenies maximi animi uirũ :q neminẽ formid& neminẽ ad gratiam alloquatur. Inuenies apertæ frõ tis hoĩnẽ:q qđ aĩo :id etiã ore hẽre uideatur. q nul lã boni uiri opinionẽ aucupet̃. quippe qđ & gloriã & omniũ adulationẽ recus& atq; contẽnat. Vis ĩde/os. ĩ patriã: pietatis exemplũ? Hẽs phalari: q & de his pie loquitur: & exul ad restituendã patriã atq; ornan dã: pecunias dilargitur Vis studioꝝ musaꝝq; ama torẽ phalarĩ ĩtuere qui stesicoꝝ poetã ĩimicissimum captum a se :musarum reuerenria seruauerit. Vis li beralitatem: quẽ phalatidi præpoẽs. Neq; enĩ quod non accipiat :sed quod a se munera non accipiãtur

sæpe conquerit̃. Quis bene de se meritis gratior pha
laride: qui manifesto coniurationis crimine contra se
deprehẽsũ: medici sui precibus cõdoñauit quot pluri
bus spõte sua pepcit? Hec & huiusmõi plura q̃dig̃ĩs
simo prĩcipe ĩ his epistolis facile qs poterit ĩtueri. Et
firmissimum est ueritatis argumentum semper sibi
constat. Neque enim ulla fieri ratione potest: ut si
laudo quispiam semper eundem tenorem seru&:
ne affectu & consciẽtia uel inuitus ad animi morbos
ostẽdendos nõ nunquam trahatur. Cæteꝝ in his e
pistolis nihil grauius: acutius: pressius: & grecoꝝ &
latinoꝝ pace dixerĩ: in hoc scribendi genere inueni
es. Cuius dicendi caracterẽ utinã mea assequi potu
iss& oratio: sentẽtias tñ spero me assecutũ: quas & pru
dentia & sapentia. plenas & ad beneuiuẽdun princi
pibus maxime accomodatas qs negauerit? Haꝝ igit̃
quom inmanus mihi ueniss&: elegantiã admiratus
dolui eas duo milia fere annoꝝ nostros homines la
tuisse. Quare non arrogantia: neq; enim uires meas
ignoro: sed quom qui ingenio & doctrina ualent: has
nescio qua ratione adducti in latinum uertere negle
xerint. Ego & si supra uires onus me subiturũ intelli
gerem: subii tamen: satius ratus incultiores haberi
quam nullas. Crudelitatis autem qua omnes eũ ac
cusant: non tantum mihi ipse arrogo: ut melius quã
tam ipse se excusare existimem. Ipse causam suam
agit quæ quam sit probabilis tua poterit præstantia
iudicare. Id tamen dicam: quod ad eius defensionẽ
nõ parum facere arbitror: Ex primis siciliæ tyrannis

fuisse Phalarim superbi tarquinii temporibus. Nam & Pythagorā ad quem Phalaris scribit eo regnante floruisse & liuius & Aulusgellius & eusebius asse/runt. Eo tempore siculi tyrannidis expertes & peregri no & exuli cretensē enī & apatria a stiphalide exulē se ipse testat̃. Et ei quē paulo ante ne parē quidē ha buisset parere īdignabāt̃. Hinc populoꝝ odium: hinc coniurationes: hinc phalaridis moetus & quæ de eo ferunt crudelitates emanarunt: Quod licet benigni/tas tua & moꝝ tuoꝝ præstātia talē cū subditis semp se gesserit: ut nihil quā te carius nihil tibi magis q̃ uitam quā fœlicitatē precent̃ uel alioꝝ principū exē plo quid moetus possit non ignoras. Vnū preterea in his epistolis me nō paꝝ ꝑturbauit quod nōnullæ ita mendosæ sunt: ut nulla possit rōne eaꝝ sētentia cōie ctari. Nec mirū quom etiam familiares ciceronis epi stolæ q̃ frequēter in manibus hēmus librariorum in curia quā mendosissimæ inueniant̃. Eos egi locos ā notaui conatus: tamen in quibusdam nō absurdam pro loco ferre sentētiā. Quod si particulis illis correc/tis ad præstantiam tuam mittam. Sed iam phalarim ipsum & audiamus.

Phalaris alciboo.

p Olicletus messenius quē proditiōis apud ciues tuos insimulas: morbo me incurabili liberauit: nec ignoro me dolorē tibi & lachrymas nūciare. Te āt ne ipse medicæ artis inuentoꝝ æsculapius cū omībus di is sanare unq̃ potuisset. Aduersā enī corporis ualitu dinem ars sanat. Animi āt morbo sola mors medet̃:

q̃ tu ꝑ multis & magnis celeribus. ñ q̃dẽ coactis: quo
rũ me arguis: sed uolũtariis grauissimã expectato.

Hieronymo.

2 r Ogasti me q̃bus adductis rationibus leontios
ĩ agrũ quẽ mihi auferũt cõtra me ĩpetũ faciẽtes: ui
cturũ me cẽsuerim. Ego uero quod iustitiorẽ causã
habeã omitto: quippe qui nõ solũ belli auctor. sed ꝑ
pulso illatũ. Hoc enĩ nullius ẽ apud uos momẽti: illd̃
ãt quod & si uos dissimuletis: scire tamẽ uos necesse
ẽ. Dicere sane possũ uiris fortibus: pecuniis: nauibus
equis me superatũ & quoꝝ oĩum uos ĩdigi cũ eo ho
ste certatis: q & horũ & fortunæ opulẽtissimus ẽ.

Nicophemo.

3 d Q Vos ĩ leõtioꝝ cõciõem miserabili cruciatu pi
isse enũerasti: eos quom nobis ĩsidias tẽderẽt: ĩterĩmũs
Tu ãt ñ ĩtelligis quom calãitosũ eoꝝ defles ĩteritũ
ñ solũ his exẽplis nobis nõ moliris ĩsidias: sed ĩ leõti
nos quos ĩ bellũ: cõtra nos cogis prigiores reddere: ut
ĩ talẽ hostẽ ĩiuste bellũ moueãt Neq;.n.fieri põt eũdẽ
& odio hẽri pp crudelitatẽ: & pp mollitiẽ ɔtẽni Quod
si ad uota res succedãt neq; his certamĩbus uobis ĩ ui
dimus: neq; cõtẽder̃ dehortamur. Timonatti.

4 a Lci bello leontinos: ut autem dolori sufficias:
nec penitus absumaris non omnia tibi significamus
quemadmodum una cum iis thauromenitanos &
zaclenses eorum socios superauimus. Neq; quod ca
ptiuos talentis cẽtũ pro his acceptis dimisimus: q̃p
pe qui nolim te tam foelicis nuncii dolore extinctũ ĩ
merito uideri hominem intermisse.

Policleto medico.

n Escio quid de te potius admiter policlete me dicinæ facultatem: an morum fidem: facultas enim aduersam tyrannius alitudinem: mores enim tantæ ce dis premia uicerunt: per hæc ãbo iustitia tua discur rens: duobus me periculis periclitãtem: ui scilicet in curabilis morbi: & hostium premiis liberabit. Soli nã qꝫ tibi licuit si morbo periissem: tyrãnum uideri inte remisse. Sin mĩus quom quicqd mihi dederis: id prõ pro animo ad salutem accederim: me interimere: qđ tibi plurimum ad eiusmodi premia consequenda ꝑ fuisset. Verum enim uero noluisti precium ĩiustum iustæ laudi præfere. Siquidem fortasse occassio illa temporis ad me interimendum propter morbũ iustæ cædis causã non habuit. Ego igitur quod ita mecum egeris quom in tua essem potestate. dignã tãta uirtu te laudem referre nequeo. Hoc unum scio eam te as secutum doctrĩam: quæ deo digna sit: qui medicinæ artem inuenit. Verumtamẽ cũ medicinæ & fidei lau dibus: misi ad te animi mei erga te monumenta puri auri phialas quattuor. Crateres argenteos non nostri temporis artificii duos. Poculorum thericliorũ paria đcẽ. puellas ĩpollutas uiginti. Quiqꝫgĩta milia athico rũ scĩpsi ꝑterã & teucro: ut ĩ reꝶ meaꝶ dispẽsatiõe id tibi salariũ dar& qđ nauiũ guberãtoꝛs & corporis cu stodes: & ꝛliq cẽtioẽs accipiũt ꝓuã ꝓfcõ ꝓ tãto bñfitio uicẽ. Sed addat̃ mĩori meæ gratitudĩ me ꝯfiteri ñ hr̃e quo pacto pro meritis tibi debitam possim ꝑsoluere.

Liberalitas phalaridis

Policleto medico.

l Iberaui tui gratia Calleſchrum qui mihi tam manifeſte inſidias fecerat: ut non ſolum eas confitetẽ: ſed coniuratos etiam indicauit. Addiditq́; quo loco & quando & qua ratione me aggreſſuri eſſent. Atqui immemoris uiri eſſe uidebatur hominis ſalutẽ ei denegare, qui ſalutem aliis elargiatur ſimul etiam reputabam meum eſſe talem gratiam referre medico q me liberauerit. Tum autem longe decentius accipere qui medicinæ princeps es: & omnes ſanas indigẽtes. Cognoſcat autem ſuã temeritatẽ calleſchrus ꝙ uitæ a te gratiam accipit quam alii iniuſte abſtulit. Abſtulit enim quantum in eo fuit quãuis fortuna ñ permiſerit.

Meſſeneiis.

a Vdio Policletum medicũ ueſtrũ tanquã agrigẽtinorum ꝓditorem accuſare, ꝙ quom me grauiſſimo morbo laborantem interimere potuiſſet eo me liberauit, & iuſtitiæ eius laudẽ ĩ iuſtitiæ accuſationem uertiri, neq́; uos huiuſcemodi cõfiteri pudet. Ego autem admodum eius artem: ſed longe magis eius mores admiror, quod quom me tanquã morientem ſuæ fidei creditũ haberet non ut tyrãnũ interemit. ſed ut ægrotũ omni conanime in priſtinam reſtituit ualitudinem. atqui ueſtris calũniis ne minimo quidem detrimento affectus eſt. Mea uero in ſe liberalitate ĩter ſiculoꝝ ditiſſĩos primis poteſt ãnumerari. Nõ igitur ignoro quin ob meam in policletum liberalitatẽ omnes agrigentinoꝝ ꝓditores: potius q̃ phalaridis p

curſſores dici exoptetis. Meſſeniis.

n On ignorabam quin de tripodibus delphicis & aureis coronis: & aliis multis pretioſiſq; muneribus quæ diis ueſtris recuperare bonæ ualitudinis gratias alterum faceretis, ut ſcilicet aut ipſis diis pie offeretis aut iis neglectis iter uos ea partiremini quod ipſi feciſtis. Simulata nanq; mihi iniuria ac ſi noſtra qui ea miſimus gratia prophana fuerunt: in deos ſacrilegium commiſiſtis. Quid enim refert munera iã dicata an tantum deſtinata diis auferre: utraq; enim illorum non mitentium ſunt. Nos igitur gratiam in deos: uos impietatem oſtendiſtis. Siquidem & dantem me & uos rapientes nouerunt. Satis autem habeo: ut deorum qui a uobis ſpoliati ſunt iram experti uos ipſos ſceleſtos intelligatis. Nam cum ex aliis: tum ex eo quod miſſa a nobis munera eſſe uobis lucro putaſtis. nihil eorum ſceleratum eſſe confitemini niſi forſitã ipſi theſauri duplicem ſortem habeant ſi ĩter uos diſtribuantur bonam: malam: ſi diis dicent. Preterea palam uos impios impietatis arguitis. Principes enim decernendæ hoſtilis pecuniæ cauſam ad populum referunt. uos autem populus ad principes. Et quod omnium grauiſſimum eſt deos tanq̃ malos homines ſi munera a tyranno accipiant proditiõis inſimulatis. Verum tres qui ſententia ur̃a bene rem publicã gerunt: qui ue nõ ſemel meſſanã: quẽadmodũ agrigentũ: ſi quas petierant pecunias dediſſem meæ ditioni ſubdidiſſent: ĩpune dimittitis. Cuius rei cauſa ẽ. quod eadem eſtis qua illi ſẽtentia neq; libere in

huiusmodi auctores animaduertere potestis: quom omnes capiendis muneribus sitis obnoxii. Sed ne ui dear munerũ gratia hæc dicere ne minimum quidẽ hanc amplius curam suscipiam. Meritas uero teme/tatis uestræ pœnas dabitis quos uiolastis & de me & de his quæ ĩpune in eos ausi estis. Valete. Valete ãt quom duplicem habeat significationẽ nolĩ uos igno rare in deteriorem partem esse accipiendam.

Megarensibus.

n On q̃ror de ingratitudine uestra: quod quom de uobis sepenumero bene meritus sim ĩ finiũ ↄtro uersia quæ mihi cum finitimis erat falsum cõtra me perhibuistis testimonium. Meã autem accuso stulti tiam quod a uobis frequenter lacessitus adhuc nõ sĩ factus sapientior. Nam quom nullo unquam tempo re nostrum erga uos beneficiorum memores fueritis nos tamen ac si ea nunquã obliuioni mãdassetis no stram erga uos beneuolentiam liberalitatemq; sem/per ostendimus.

Thirseno.

s I eos qui necessario ĩiuste aliquid admiserunt ĩ posterum meritas expectare pœnas oportet: quem admodum in egestentium consilio es concionatus: quom opera ad diuinam prouidentiã tettulisti quæ nam spes de te ipso habẽda ẽ quom nõ ex necessitate: sed spõte tua & cõsulto iniqua omnia prolabaris.

Leusippo.

f Ilio tuo propter: iuuentam: tibi pp senium pci mus quam uis nullam ueniam mereamini: Verum

nisi a temeritate desistatis: neq; illum iuuenta neq; te seniũ eripiet: Immo eo uos grauiori supplicio affici-emus quo maiore: uenia dignos duximus.

Cleostrato.

a D modum mihi risu dignum & admiratione uidetur ut quispiã ab monitiõibus tuis melior fieri possit: & continentior. Quippe q alios castigare uult omni eum crimine liberũ esse oportet. Tu uero & his quæ in alios ĩprehẽdis crimĩbus: & ĩnumeris aliis ob noxiis tanq̃ oĩo ĩreprehẽsibilis: alioꝝ errores corripis.

Menacli.

u T equos tibi paratos ad pugnam misimus: & teucro ut pecuniam daret & mãdauimus. Siqua alia re tibi opus est. ne pigeat ad me scribere. Nihil enim tam magnum a nobis: petieris: q̃n id tibi libenti animo largiamur.

Aglao.

t Hesauros nostros quoscũq; nobis deus largitus est ad fortunæ mutationes condidimus nõ ĩ sinu terræ quemadmodum admones. sed ĩ amicos quia nobis dona accipere non dedignantur. Tu uero neq; in hoc benignum te nobis exhibes: ut q̃tum in nobis ẽ si principatu deiiciamur ullam spem habere possimus Atqui si non prius: nunc saltem nunquam depositũ accipias mihi seruandum: & in hoc amici muuere fũgare. Nullã enim terræ partẽ fidam nobis ducimus: si uobis amicis optimis tanq̃ pulueri diffidamus. Qui si fortunati fueritis: quam uis me aduersa fortuna prostrauerit: lætus tamen nihilominus fælicem me existimabo.

15 q Vom neq; uidear: neq; sit iiustum eum qui pri or iiuriam intulerit ulcisci: quom primum nos læse/ ris a nobis postmodum idem expecta. Herodico.

16 a Lius iniuria affectus nullam inferenti minet ultionem ut q̃ minimum apud illum suspectus habe atur. Ego autem degeneris uiri officium existimo ne scium atq; incautum aggredi. Quare quom me le/ seris ultionem caueas admoneo: ut ante expectatiõis mœtu: tandem ipso supplicio torquearis.

Ariphœto.

17 o Pera tua & his quæ misimus & lõge maioribus premiis digna sunt. Mea aũt pscrutari noli. Nihil. n. in his potius q̃ silentium ducimus.

Amphinomo.

18 q uom ĩ uiros bonos aliquid conferro: non dare mihi: sed accipere ab his potius beneficium uideor. Quare te rogo ne tã q̃ dantẽ me: sed debẽtem tibi gra tiam eo quod quæ misimus accepistis: existimes.

Erythiæ uxori.

19 u T mea causa plurimum tibi debere gratiam ĩtelligo & cõis filii quẽ tibi reliq erythia. Mea q; quõ patria exularẽ: uidua pmã eẽ q̃ cuipiã nubere malui sti: quom te plurimi uxorẽ expeterẽt. Filii qm̃ tu ĩ eo: & m̃ris mũere & p̃ris fũcta es: neq; uiр aliũ p phala ride neq; filiũ p paurola tibi delegisti: sed p secũdo ui ro priore ɔtenta es p alio ãt filio quẽ ex priore conce/ peras edurare satis duxisti. perge igitur: & uiri & filii gratiam in eã quã spõte tua cœpisti educationẽ usq; dum pro ætatæ doctus neq; patris amplius nequæ

mrĩs ĩdigeat Hoc ego abs te tanto studio contẽdo: nõ quod matri & huiusnodi : maxime in filii beniuolẽtia diffidam: sed ut pater unico filio metuens : Poteris aũt ex ãi tui affectibus prũm in filios moetu intellecto : mihi quod sic ad te scribam : ignoscere.

.Paurolæ filio

29 m Axime utrũq; parẽtẽ fili mi amare te debet & plurimi facere. Filio nãq; & pium est & honestum: ut genitorũ: & qui in eum tot beneficia contulerit recordetur. Quod si in altero ab officio desistẽdum sit: patrem potiusq̃ matrẽ negligas oportet. Nõ enim parua tibi sint & patris: & matris: in educatiõe filiorũ officia. Sed hec qdẽ quom eos tulerit peperit educauerit: ĩnumeros quoq; alios pro his subit labores Ille ãt quom a matre educatus sit filius & adultus nõ minus eius se fructũ promereri arbitratur qũ nihil in eius educatione molestum tulerit. Peculiar̃ autẽ quoddam & magis propium quã cæteræ matres tua in te hẽt: propter meum exiliũ. ut enĩ te educaret plurimũ laboris ꝑpessa ẽ: ãboꝝ curas sola sustinuit. Tu igitur quæ utriq; parenti officia debes: uni matri q̃ õnes ꝑ te labores subiit redde: paternis nãq; officiis materno amore satisfacies. Nihil ego ãplius abs te efflagito: si ĩ eam quam debes pietatem ostenderis. Immo & accepisse abs te maiorem ĩmodũ beneficiũ ꝓfitebor. Decens eĩ ẽ si matri gratiam pro multis ĩ te officiis rettuleris: maximũ a patre beneficioꝝ tuoꝝ initium existimari.

.Paurolæ filio.

Que a patre in filium debentur officia tibi Præstiti/
mus paurola. que uero tu patri debes . si quom pos
sis: reddere negligis : uehementer erras . Audio enim
te bonas artes quo sæpenumero te accusaui contem
nere . Nullum autem aliud abs te peto beneficium:
si hoc spreueris . Atq; scias uelim eruditionis utilita
tē: si mihi obtēperaueris: non eum qui gratiā accepe
rit: sed qui dederit ; longe maiorem consecuturū

: Erythiæ uxori.

I nostre tyrannidis mœtu paurolā agrigentum
mittere non audes . tibi & tāq̄ mulieri: & tāq̄ matri
unico. filio timenti ignoscimus. Sin tāq̄ sola non me
cum eum genueris. soli tibi habendum censes: ini/
quæ causam parentum diiudicas. Rigidissimo enī
iure patris filius est: non matris humani uero utrius
q; par. Si autem quod aliquando patri filium cesse
ris: iccirco in eo ius tuū minui arbitraris: quid de eo cē
sendū ē: q ne particeps quidem unquā fuerit. Aequi/
orem igitur te prestiteris: si eū ad me miseris: non se
rius: sed q̄primū: cum his muneribus ad te redīturū
quæ phalaridis & erythiæ filium deceant . Vt si nō
mecum. sine me saltem opulenter & laute uiuerē pos
sitis. Quis enim familiariū gratia: uxore & filio ne
glectis locuplectari cuperet? ego sane uestri studio
sus: ut uirū & partem decet statui regꝫ meaꝫ non mo
dicam patrem inuobis dilectissimis collocare. Et quā
celeri me quidem: cū aliorū tu aduentantis senectu/
tis gratia: maxime autem ꝓpter morbū qui nuꝑ mi
hi grauissius cōtigit: q̄ppe q me admonet ut ultimū

uitæ terminum homini presentem diem semper exi stimē Aduentum autem ex certa agrigentu.m:& rur sum ad te reditum:patris beniuolētia tutiorem:quā maternus mœtus prestabit.

.Paurolæ filio.

Oronam abs te sexcentorum aureoꝝ pondo: & bonæ fortunæ:& eius qui misit gratia accepimus Qua nos ea tantum die qua patris diis pro uictoria aduersus leōtinos uota soluimus coronati dono ma tri tuæ erythiæ misimus: Neminem enim tam pre tioso munere quam matrem digniorem inuenimus Vtinam tu & decentior nobis & gloriosior corona fi as:quom parentum uotis:ut te decet:satisfeceris.

.Paurolæ filio.

Vom in himeram necessario uenissem stesicori filias:quom pœmata canerent audiui. Partim quæ stesicorus ꝑtim quæ ipse uirgines ediderant. Harum uero carmīa sthesicori carminibus inferiora Alioꝝ āt:si quis ea compararet longe erant elegātiora Quā obrem & eum qui docuerat:& eas quæ præter natu ram:in tantam uenerant eruditionem. fœlicissimas duximus. Age igitur paurola:maxime enī hac quoq; causa desidero:ut doctrinæ inuigiles:qua tandē sententia corpus armis uenationibus aliisq; exerces laboribus. Animum āt grecis litteris disciplinisq; in cultū reliquis: & quē primū & non solū in his exer ceri oportuerat. corporis eī cura ē hñda bōe ualitudīs uel corroborādoꝝ mēbroꝝ grā nisi q̄s in sacris agoni b) exerceri uelit aī uero mors oēs eū ītelligeř oport&

dignitate uictus: sit nisi fortasse: quod pleriq; accu-
sant: ad tyrannidis cupiditatem aspiras: ac si tibi iu
re ipso conueuiat: iccirco uires corporis exerces: tan
quam tibi ad huiusmodi principatum assequendū
necessarias. Verum si recte sapies: ab eo quem prin
cipatus poenitet sententiam accipies: qui non sponte:
sed coactus hanc sibi uitam delegit. Qui tyrannidē
expertus: tyranno subiectus: quā tyrannus esse mal
let. Ille enim unum dumtaxat tyrannum formidat
aliis incommodis liber. Tyrannus autem & qui ex-
trinsecus insidias moliuntur: & qui se custodiunt ti
met: Necesse nanq; est ut in formidine & miseria ip-
sos primum uereatur custodes. Quare sapientius ac
cepta consulentis patris beniuolentia: æqualē te om-
nibus exhibeas: perpetuos uero moetus & periculo-
rum sine ulla quiete arbitrium & hostibus & hostiū
filiis relinquas: Quod si rerum inexperientia & iu-
uentute pulchrum qddam & iucundum tyrannidē
& non potius supremas calamitates existimas: maio
rem immodum aberas: & profecto ob eius ignoratio-
nem. Verum ramen deum precare ut nunq̄ ī tyrāni
cæ fortunae experientia uenias:

.Camarinensibus

25 ET in gelliā misi: & ad leontinos & ad uos item
mittendum existimaui: ut mihi impresētia auxilio
essetis. Neq; enim armis: neq; equis indigemus neq;
uiris quorum uacuam dicitis habere ciuitatem sed pe-
cunia. Leontini nobis quinq; talenta q̄primum mi-
seruut. gellii pmiserūt decem. Vos aūt neq; leontinis

tardiores:neq; gelliis minus liberales arbitramur.

Lycino.

26 n On recte in leōtinoꝝ concione:me ac ſi affuiſſem: tibiq; potuiſſem reſpondere:interrogaſti. Quis unde quibus ue ſim ꝓgenitoribus. Ego uero quēad modū metipſū phalarī laudamātis filiū genere aſty phalēſem: patria exulem tyrānum agrigentinorum multa expertum & aīo ī hūc uſq; diē īuicto. Nō ſe ſecus uoui lycinū cynedū īpueris. in iuuēibus ſalacē: ī mulieribus adulterū:temerariū in legibus:luxurioſū ī uoluptatibus: ſegnē ī pace:ī bello deſertorēq et tuaꝝ ī me cōcionū & horum quibus te reprehendo ſcelerū mihi pœnas dabis:ſi nō citius:ad ſaltē quom leontini meo ī ſe bello deſeſſi te mihi captū tradent.

Leontinis.

27 ſ I meū cōtra uoſ bellū ſolui deſideratis:nihil ueriti. mihi lycinū tradite:ut omni ira & indignatione ī eum effuſa: a meo in ciuitatē ueſtrā furore deſiſtā. nihil enim in eum grauius animaduertemus:q̄ uos omnes cupere intelligamus.

Leontinis.

28 l Eonidam quem res meaſ exploratum miſiſtis captū a me:cum interimerē poſſem : liberaui. Non ut uobis rem gratam facerem ſed ne quærerē qui uobis meum contra uos belli apparatum certo ſignificaret. Et enim ipſe ſine cruciatu:libere mihi ueſtros cōtra me paratus aperuit. Vos ſcilicet omnium indignos præter quam famis er formidinis:quibuis abūdare plurimum uos atteſtatur.

Sameæ.

Vom mores tuos optimos: & incredibilem ẽr
28 ga omnes hummnitatem intelligam: quõq; proxĩo/
rũ foelicitates pie & humane ꝓprios dolores ducas
& calamitates breui ad te scripsi: & causa mea: & na
uali pugna: & legionibus: & equestri tandem certa/
mine uicisse: ut hoc nuntio quemadmodum bonum
benignũq; uirum deceat: perpetuo doleas ingenioq;
& tã perditis tuis moribus debitas pœnas suas.

Pythagoræ philosopho.

Halaridis tyrãni a pythagoræ philosophia dif/
39 ferre plurimum uidetur: nihil tamen prohibet quin
rebus etiam sic se habentibus certum nostri periculũ
faciamus. Fieri enim potest: ut quæ longe distant in
idẽ redigat consuetudo. Nos ex his quæ de te accepi
mus: uirum te optimum esse nobis persuademus.
Tu autem noli adhuc de nobis ferre sentẽtiam. falsa
enim quæ de me habetur opinio me offendit. Verum
mihi totus nõ est ad te accessus: ꝓptẽr meã q̃ accusor
tyrannidem. si inermis: & sine satellitibus uenirẽ. ca/
pi facile possem: si armatus & militũ munitus præsi/
dio suspectus forem. Tu uero omni liber periculo: &
uenire ad me: & sine moetu apud me esse: & mei pe/
riculum facere poteris. Si tanquã tyrannũ me specta
ueris: priuatum potiusq̃ tyrannũ inuenies. Sin ut pri
uatũ: habentẽ etiã aliquid ex necessitate tyrãni. Hũc
enim principatũ nullo pacto sine crudelitate optine/
re possum. Quod si humanitas in tyrannide tuta eẽ
posset: nõ alioꝝ mõ gratia: sed hac quaque ꝑtecũ essẽ

desidero. Viam nanq; mitiorē: tuis aggrediar admo
nitionibus: si una cum pythagoræ sententia: ueritas
quoq; certam mihi salutem pollicebitur.

Thoraci.

31 u Trum me ipsum tanq̄ obscure scripserī: an
te tanq̄ consulto intelligere nolis accusem: nescio. Vi
ginti inquam milia tibi ex rationibus restant. si aper
tius doceri uis: q te alia quā uelis ratione doceat bre/
ui a nobis expecta.

Ariphradi.

32 t E meritas: & iuuentutis inscitia innumeros
homines perdidi: quibus duobus affectibus
filiū tuū agi: non ignores uelim. Qui quom
me hisdē quos memoraui furoribus ad uīdictā pro/
uocarit: me tamē continui: tibi nō illi ignoscēs. Mul/
torū enī testimonia īcredibilis tua perhibetur hūani
tas. Iccirco nō putaui ob filii malitiā nihil malemeri
ti patris senectā dolore afficiendā. Quippe q quom
unū duntaxat filiū habeas: & si omnino malū: alteri
us tamē successoris inopia diligis: prauitatē enī filii:
patris beniuolētia uīcit. Verū nisi iam desinat: tuisq;
& meis pareat admonitionibus: non ignoret & tibi &
mihi breui meritas pœnas daturum. Ne aūt malitiæ
pertinaciam ignoratione excuset: eadem dare: & ad
te: & ad illum epistola misimus.

Niceneto.

33 Vod sepēumero patri tuo scripsimus ꝯmonitū faceret
ut a temeritate cessares: effecē forsitā ut odii tui formi
dīe id nos rogasse arbitrareris Ego ūo an sic sehēat ne

scribendum quidem cēseo. Atqui cum ītelligerē patrem tuū senē modestissimū: neq; alios hēr filios illius misertus: & nimiæ tuæ ob ætatem audaciæ parēs in hunc usq; diem te pertuli. Te autem neq; patris in unico filio periclitantis senectæ miseret: neq; tibi consulis qui ita in peruicatia perstas. Sed forsitan quoniam nihil in te grauius aīmaduertimus quom cessare uolueris licere tibi existimas: quod neque lōge te potentioribus licuit. Quod igitur tibi optimo datur utrum cōmodius ducas: noli thimandrū imitari sed utili potius īiico q̄ exitioso cōsultorē uti uelis

Anthimaco.

33 s Ireddere mutuū potes et tamen non reddis spōte tua malus es. Si quod reddes nō habes & si malus omnino nō sis: lædis tamē; Inuoluntaria. n. si hūane cōsiderentur uenia digna sunt. Atqui ueniam reddēdi dilationem: non penitus desperationē esse scias.

Aristhomeni.

35 n Oli ægre ferre uulnera quæ in bello accepimus grata tñ mihi est tua in me beniuolentia & humanitas. Verum tantum abest: ut ea īiquiore aīo ferā: & si parum a morte abfuerim: ut & si diutius me uicturum mihi persuadeam: optassem: celerius in bello occubuisse. Quid enim uiro generoso melius q̄ ī uirtutis & uictoriæ contentione fortiter uitam finire

Xenopyti.

36 n On me perturbant calumniæ: neq; opiniones quas de me homines habent: q iniuste me accusant

nec ulla alia causa: q̄ quia euenire intelligo. alios na
tura malos. me aũt huiusmodi esse necessitate: quæ
diis potentior ē. Verũ hoc īuicē differimus: ꝙ quom
mihi principatus gratia plura liceãt: q sim profiteor.
Vos aũt priuati legũ formidīe: opa ur̃a dissimulatis.

Cathaniis.

36 q Vom ad me ciues uestri captiui deducerent̄:
non nullos: quom omni spe decidissent: qr nõ admo/
dum uobis eorum uita curæ erat: liberaui. Nõ quod
mei erga uos odii obliuiscerer. maxīe nanq; obliuio/
sus essem: si minorem ira mea ultionem a uobis acci
pere satis mihi existimarem. Verum quom pro meri
tis mihi poenas dabitis: quot & quanta in me admise
ritis: uobis commēmorabuntur.

Cathaniis.

38 n Os fortasse satis mihi poenarum dedisse de his
arbitramini: quæ in me: & meos inique egistis: quom
pro triginta uiris impie a uobis combustis: quingen/
tos milites: pro septem direptis talentis: plurimos cen/
sus amiseritis. Ego uero quæ in hunc usque diē pas/
si. eorum quæ passuri estis. prohoemium fuisse annũ
tio. adeo ut quæ nobis fautoribus hostes uobis mala
inferent confiteri erubescendum sit. Non tamen con/
tra uos odium meum remittam. donec quæ mundũ
regit prouidentia. eandem in eo gubernando seriem
prosequetur. Indicam autem uobis bellum: non tam
mea: quam deorum gratia in quorũ manibus ēt ser/
uare omnia & perdere ē. siquidem diuinam sortem.
ut reliqua naturæ elementa etneus ignis sortitus est

in quem quom impie innocentes uiros proieceritis: ñ phalarim: sed qui omnia conspicatur solem uobis ĩi-micum comparastis. Crithophemo.

38 b Oni amici officium: & tu: & omnes qui plus æquo meam extollitis fortitudinem facitis: quom cõsilio & opera nostra uictos a nobis leontinos prædicatis. Certo autem scimus quæ necessaria fuerũt: nos diligenter prouidisse. exoptatissimam uero uictoriã a fortuna confectam. Nihil est enim in humanis rebus: uir amicissime: siue magnum sit: siue exiguum quin illius nutu agatur.

Polignoto.

40 u T donare tibi aliquid imposterum: & scribere desinam polignote. Cessato autem & tu a laudibus: quas de me apud alios prædicas. Re enĩ me accusas: quom mea renuis munera: uerbis me: & laudibus ꝓsequeris. Neq; animaduertis sermonem: rerũ umbrã a sapientioribus existimatum. Asiocho.

41 g Loriari profecto de nobilitate: ut ꝗ alio quouis bono licet. Ego autem uirtutem solam nobilitatẽ scio: cætera omnia fortunam. Et fieri quidem posset: alius ex ignobilibus parentibus clarus: alius ex claris ignobilis: ipseq; se ipso & abiectissimis ignobilior. Ita ꝙ animi uirtute apud siracusanos laudibus proseq debes: non maiorum mortuam in ignobilibus successoris nobilitatem. Demotheli.

42 i Gnosco tibi quod ita me admoneas: ꝙ enim nunq̃ tyrannus fueris: tyranno tyrannidem deponere consulis: ne ꝙ deorum mihi quépiam affers secu

ritatis fideiussorem: cui fortasse fidem habere possē: Te autem dignum censes: cui tanta de te acquiescam neq; animaduertis fere periculosius esse deponere prī cipatum: quam occupare. Assumam ita de tyrānide: quemadmodum de generatione & uita. sentiendū ē: Neq; enim homo: si fieri posset: ut antequam nascere tur quæ nā mala passurus esset audiret. nasci unquā uoluisset. Neq; priuatus qui tyrannidi studeret: si il lius intelligeret calamitates: tyrānus potiusq̄ priua/ tus esse uellet. Sic demotheles homini non nasci: & priuatum quam tyrannum esse utilius intelligo.

Quod si ante occupatam tyrannidem: eius mi/ hi narrasses conditionem: & hoc mihi tunc dedis/ ses consilium: obtemperassem profecto. Sed quom ty rannus sim: & principatu coactus in multa inciderī: non modo hominum nemo: sed ne deorum quidem pontentissimus hanc tyrannidem deponendam mihi persuaderet. Haud enim ignoramus quibus: quātis q; nos affectos suppliciis ab iis in quos grauius aīad uertimus: uitam profecto finire cogeremur.

Epycharmo.

t Vum & demothelis de deponenda tyrānide consilium: non ab odio: sed rerum ignoratione profe ctum intelligo. Agredi enim tyrannidem appetentis est: desistere autem minime: propter multa quæ a ty ranno iniuste comittuntur. quemadmodum sagit tarius: quom primum sagittas emiserit: non amplius habet eius reuocandi potestatem. Quod si fieri po test ut huius tyrannidis tollatur inicium: id facite

quæso. Sin nequit: sciatis uelī: longe mīus fieri posse
ut uestri mihi monitus conferre uideantur.

Epycharmo.

44 s Vfficis solus nobis: quom iustos nos arbitraris
& si nemo huīusmodi tuo de me testimonio credat.
Vnus enim:& talis uir omnis mihi siciliæ norma &
regula est. Temerariam autem multitudinem lo
co solitudinis:& nullius hominis habendam cense/
mus. uel ad implendum locum qui solus esset: solitu
dinis supplementum exstimamus. Cui & ignora
ri:& deteriores quam sumus: uideri: fortasse non est ī
utile. Sed multos habes tui similes. Hominum enim
præstantiam: non numerum: reputamus: cū quibus
nosti nos & bonos esse:& æquos. Quod & si solus eēs:
satis nos abūdare testibus: neq; aliorum egere lau/
dibus duceremus.

Hippolitioni.

45 a Ditum tibi ad me: ut rogas: permitto. nullum
autem tibi securitatis iusiurandum damus: sed fidē.
quod si uerbis meis non credis: nunc profecto me in
iuria afficis. non quom mihi accusatus es: quom enī
non ignores: nemini me unquam fidem fregisse. Ac
si de me malesentias: petis iusiurandum. Verū quid
refert ad pietatem: iusiurandum ne an fides frangat?
utrunq; enim animus confirmat.

Polythimoni.

46 s I accepta ex tuis moribus coniectura: mihi nō
fidis: prudentiam meam: non malitiam: accusas. Sin
ex meis. mei ignoratione plurimum aberras. Tantū

enim abest ut fidem frãgam: ut quom ex animi mei sententia cæteris supra quam liceat: credam. ac si fir miorem fidei pietatem habeant: sæpenumero dece ptus sim. Mihi igitur sine dolo & fraude fisus: nihil a me iniusti perpetieris: sed apud omnes testimonio cõ firmare poteris: ea fide phalarĩ esse: ut neminem un/ quam decipiat.

Nyciæ.

45 h Isdem de rebus quibus filium tuum odio ha bes: qui mores tuos non imitatur: ab omnibus diligi tur. ex quo intelligere potes: te his omibus inuisum esse qui eum amore prosecuntur.

Adimantho.

48 a Vdio tibi esse cum fratre controuersiam: uter uestrum sit peior: quom tu illum: ille cõtra te peiorẽ attestetur. Ego autem arbitror uel potius compertum habeo. Cæteris hominibus illũ: te etiã illo iniqorem.

Egestensibus.

49 n Olite meos exules recipere: nemo unquã pha larim neque in bona: neque in mala referenda gr̃a uicit. Hoc uos ex leontinorum: & melitensium causa probe intelligere potestis quorum alteris libertatis: le ontis seruitutis auctores fuimus. His quod triremes meas summerserunt. Melitensibus uero ꝗ sũmersas recuperare curauerunt.

Antistheni & thetimo.

450 e X his quæ misi muneribus: antisthene partem theotimus nihil accepit. Quamobrem alteri gratiam habeo: de altero nihil q̃ror ille. n. quom accepit meas nõ mĩuit facultates. hic uero nullo me dãno affecit:

Menedi.

51 n On te peniteat bonum euasisse: si uis a pater-
na iniquitate alienus existimari. Aliter superioris
tēporis apud camarienses bonam de te opinionē amit
tes. Simulasse enim aliquando probitatem: non te ip
sa bonus fuisse uideberis.

Epistrato.

52 n On secus quam ad fortunatum aliquē ad mē
scribere uideris. Ego autem conditionem meam tibi
paucis explicabo. Scias me a prima infantia orbū fu
isse. A iuuēta fati iniquitate patria exulasse. Res me
as maiore ex parte amisisse. Barbaris educatum esse
moribus. Ex omni terra iniuria affectum profugisse:
Neq; solum ab hostibus: sed ab iis quos sum benefi-
ciis prosecutus insidiis circunueniri & tyrannum ui-
tam in tyrannide deprecari. Si hoc in quam est fortu
natum esse fortunati profecto sumus.

Onetori.

53 u T tu & omnes amici hoc sane mihi facietis
gratissimum: si nihil de me percōtabimini
neq; curiosius inqretis: nisi quod ipse uoluero. Eius-
modi enī fortuna opprimimur: ut nostra cognita con
ditione: letari magis inimici: quam in cognita ægre
amici ferre possint.

Isonico.

54 a Liorum qui me læserunt inimicitias: ut hor-
taris: libens obliuiscar. Mortalis enī quom simus: in
mortale (ut aiunt) odium seruare minime decet. Py-
thonis autem aduersum me īmanitatem: nō: modo

uiuus obliuioni ñ mandabo:sed nẽ mortuus quidẽ:
quod omnibus uita functis:euenire consueuit. Quip
pe qui iniqtatẽ omniũ maximã ĩ me molitus ẽ. si q/
dem post meũ exilium erythiã uxorẽ quom eius nu/
ptiis recusatis:me sequi uellet ueneno necauit.

Trasinori.

55 c Astellũ qđ tu dũ oppugnaret̃ reliqsti excursio
ne a teucro facta:ea celeritate euersum est:ut ocius id
captum:q̃ hanc epistolam scripta scias uelim.

Abaridi.

a Vdio te clarorũ uirorũ:cõsuetudinis gratia:ex
56 hiperboreis ad nr̃as usq; regiões aduentasse. Teq; &
pythagoræ phõ:& sthesicoro poetæ:& aliis qbusdã
grecoꝝ p̄stãtissĩs ꝯgressũ:& ab iis multa didicisse. Cu
pere autem te alios conuenire:qui te quas ignoras hi
storias doceant. Quod si ab iis qui me calumniant̃
antea persuasus es:esse me qualem prædicant:haud
facile est dissuadere. Sin ueritatem:cum ab omĩbus:
tum maxime a sapientibus disquirendam cẽses:ad
me uenias:quemadmodũ plæriq; alii clari uiri:me/
cũ cõmoraturus. Ipa.n.noueris ex p̄iẽtia:cætera apud
me & melius & hõestius:& si mihi de meipõ libere lo
qui lic&:addo & hũanius quã præsẽs fortuna pati ui
deat̃:& disposita & constituta eẽ.phalariq; q hæc &
gubernat:& ornat:& nemĩe eoꝝ q maxime ĩ his lau/
dantur:inferiorẽ. Orsilocho.

57 f I p̄pterea q pythagoras philosophus sepænũero a
m̃ accersitus huc uẽir̃ noluerit queadmõum eũ q̃ mã
fuger& ꝯsuetudinẽ laudasti mihi calũiã attulit quod

nūc ad me ueñerit. & quintum iam mesem una me cum in uoluptatibus sit: mihi profecto laudi est. Apud me enim ne breui quidem momento permansisset: nisi mores nostri conuenissent.

Egesippo.

t V fortasse & alii consanguinei qui ægre fertis clisthenis exilium: cum sibi male consuluisse in his quibus patria pulsus est: nūtandē cognoscitis: quom nullius remedii tempus sit: nisi poenitentiæ. Ego aūt quom inani gloria maxime in repu. uersaretur: tum maiorem in modum eius uicem dolebam. Et litteris ad eum meis: rerum exitum testatus sum. Ipse uero honorum uoluptate elatus agebatur: fortuuæ immemor. Et nos nugas & deliramenta scribere: tāq̄ reipu. omnino ex parte arbitrabatur. Vel potius ac si tyrannidis nostræ gratia: nolemus quēpiā uidere recte rē publi. administrantem. quo ad magis quam opus fuerit inflatus: suis ipse flatibus prostratus est. Suoq; ñ mediocri detrimento: non phalarim ciuilis gubernationis propter principatū: sed se ipsum: uulgi penitus ignarū cognouit. Eiusmodi nanq; uulgus ē: ut ī calamitates se sequētes alliciat: & prīcipia euētibus nō cōsentiāt. Ego igit̄ & q̄cunq; nō omnino stultus est. mallē ut īcerta me multitudo sibilis: quā honoribus ꝓsequeret̄. Odiū nāq; eius citius q̄ accēdat̄ extīguit̄: neq; qbus exardescit tēporibus ualde dānosū ē. Eius āt beniuolentiæ opinio: exilia: mortes: ꝓscriptiones uel his nihil tollerabilius affert. Per Iouem maximū egesippe: ut sētimus: sic te alloqmur. Populus omnis

temerarius ē. demens desidiosus: ꝓ̄ptissimus in quodcūq; cōtigerit mutare sententiam: pfidus: incertus: uelox ꝓditor. fraudulētus. uoce tm̄ utilis & ad irā & laudē facilis. hocē ut q i agēda re. pu. populo placere amittit: hōestis pereat cōtūeliis. Nōnulli tm̄ adeo īsaniūt: & temerario īpetu uel ea potius rabie ꝑcipites ferūt ut nō tātum filiorum fragrent desiderio. & nuptiis intenti non libentius uxores conspicentur: & pecuniaꝝ cupidi non sic eis inuigilent: & armorum belli quoꝝ olimpicorū agonum gratias: studiosi non tantopere horum singulis delectentur: quā qui miseram gloriam: inanes honores: & plausū in suum: detrimentum aucupantur. Quoꝝ uicem familiares maxime dolore. Inimicos uero laetitia prosequi oportet. Vos āt clisthenis necessarii eū consolamini si forsā iniqore aīo res hūanas patiat̄. Eiq; ne amplius his se rebus īmisceat: ac si maiorē īmodū erret dissuadetis

Autonoæ.

58 Argentū tibi post acceptas litteras morati missiūs existimamus enim nō gratiæ modo tempus esse: sed celeritatis. Tria igitur talenta: quæ petisti: dedimus ut soluta pro filio mulcta: in patriā ab exilio reuocetur ne diutius profugus haberet. Ipsa nanq; experiētia plane nouimus. quam calamitosum sit exilium. Cæterum & alia tria sponte nostra dedimus: ut publicatas possessiōes recuperes. ī posterū uero clisthenē admoneo: ut a gerenda republica abstineat: neue amplius his se exerceat negociis: in quibus publica utilitas: priuatū odium comparatur. Et licet suos ipse

affectus nequeat moderari. Cõsobrini tamen utatur exẽplis: qui reipu. ignoratione patria pulsus: ne occupata quidẽ tyrannide: in ea restitutus sum. Neq; adeo iucundũ principatũ existimo: quã acerbũ exiliũ. Hæc ego per deos ad uos scribo: nõ quod quæ munera ad uos misi dolore me afficiãt: sed casus uestros miseratus. Neq; ut nihil ãplius uobis elargiar: sed ut me in meliore fortuna utamini: in q̃ quom familiares mei me utẽtur: his me promptius atq; liberalius exhibebo

Clistheni.

13) 62 NOn quod multi solẽt: qui quom admonitionibus nihil profecerĩt: re cõfecta: exprobrãt. id ego facere uolui: neq; iccirco hãc epistolã ad te mittẽdã arbitratus sũ: ut ĩ quo p̃ter sentẽtiã aberrasti: quom optimis meis nõ obtẽperares cõsiliis augerẽ tibi calamitatẽ. Nihil enĩ aliud mihi eiusmodi homines moliri uidẽtur: quã consiliũ suum maximis extollẽtes laudibus: qui in aduersam fortunã inciderint accusare: quod neq; suam ipsi prænorint utilitatem: neq; monitionibus paruerint. Ego uero quom impendentia tibi mala ĩtelligerem: ne his opprimereris: familiariter te admonui. Nunc in aduersis rebus tuis: quæ utinã nunq̃ accidissent: ipse quoq; tecum errasse: & tecum miser esse mihi uideor: premonui ne accideret. Nunc autem seu casu: seu consulto: ita se res habuerit: tecũ simul dolore afficimur. Neq; ter aduersa exp̃bramus fortunam: sed p̀ro uiribus ea ne te opprimeret: contẽdimus. Hæc quom ad optimam matrem tuam ueneris: plane cognosces. Tu uero iniquus es qui ne pa

tria quidem pulsus apud nos: ut tui amicissimos: exi
lium solari uoluisti. Quod si alia qua uis causa fece
ris: iniquus sane erga nos fuisti. Sin ad eum qui te re
prehenderet: quom præ monitus mihi non obtempe
raueris: huc te uenire puduit: quodammodo tibi gra
tulor: quod tam recte sapias. Quippe quem præteriti
erroris puduit: in eundem non amplius prolapsurũ.
existimandum est.

.Leontidi.

m Vltis usus es ad camarinenses rationibus
ut bellum contra me moueant. Certo tamen
scias non recte te suasisse: non enim inani/
bus uerbis: quibus nos aggressurus es: te ulciscemur:
sed rebus ipsis quas experti camarinenses. rursus ira
ti phalaridis periculum facere noluerunt: quom sua
uiorem me amicum experiantur.

Ennensibus.

e Go me uobis libertatis auctorem fuisse arbi/
tror. de ea tamen non conqueror: & si ingratissimi er
ga me sitis: sed argentum quod mutuo a me accepi/
stis redite quo adeo mihi hoc tempore opus est: ut p
omnem siciliam pecunias mutuo petitum miseri.
Alii nobis liberalissime mutuarunt: ut leontini: & gel
lii. Alii promiserunt: ut hyralenses: & phintienses.
Quid igitur per duos animi uobis est: quom tot mu/
tuatas pecunias nobis non redditis? quom ii in quos
nullũ contulimus beneficium sue nobis elargiant.
Quod si illi q̃ nobis pmiserũt audierĩt sibi nos icci rco

graues esse quod credita non exigimus. nunq̄d amplius quicquam nobis daturos existimatis: Equidē non arbitror: sed secum reputabunt. ꝙ q sua exigerē negligit. negliget etiam soluere creditoribus. his igitꝰ rationibus mea mihi non reddere tandem pudeat. Quod si hæc non ꝑfecerint. non ignoretis eam nos rationem aggressuros: qua uos ad soluendum debitū compellemus.

Ennensibus.

63 e X tot pecuniis quas mutuo a nobis accepistis. octo dūtaxat talēta: quo maxime tempore pecuniis egebamus. ut nobis solueritis reliquas uobis elargiti mōuimus. At uos neq; sic modū ullū seruastis. quattuor enim talentis ad nos ægre missis: reliqum adhuc retinetis. Et ꝑ deos non tam iniquo animo huius pecuniæ quā largitæ gratiaꝝ damnum feriūs. Decisio enim debiti: & si patiamur quattuor dūtaxat talentoꝝ. īgratitudo supra decē detrimētū affert. Vos autem: & reddere simul & habere nobis gratiā iactabitis. q̄re nulla de ingratitudine uestra bōa spes relinqꝰ. si quom reddendi facultatem habeatis: non tamen redditis. Quod si hac estis sententia: quom a legatis uestris exhaustum ærarium: & priuatī pecūias uos contulisse audiam. hoc etiam debito uestrā libero ciuitatem: Vel si placet quæ accepit: reddere paratus sū mō in reipu. utilitatem nō in eius direptores conferatis. quo fit ut pauperes publice sitis. Quod autem in referenda beneficii gratia statuas mihi erigere pollicemini: nolite quæso id contendere. simul

enim cum nostra in uos liberalitate: hunc etiam uobis summptum condonamus.

Ennensibus.

64 n On largitæ pecuniæ pœnitentia uiri ennẽses hanc uobis epistolam mittimus: sed ut firmam a me gratiam ineatis: quom iure in periandrum animaad uerteritis. Nam quod uere ciuitas pecuniam habue/rit: sed falsa utatur excusatione: ut ea creditores priuẽtur: inditio mihi est quod falso furtum aducitis: si quidem omni penitus ratione abhorret: eosdem nũc tanq̃ pauperes esse & pecuniis indigere. nunc autẽ tã quã diuites multa ex publicis rẽbus ad raptores piice re. Sed aut raptoribus diuittes eẽ oportet: aut furibus pauperes. Quod si pecunias publicas tanquam diui tes raptoribus elargimĩ. Creditoribus autem p ciuita tis gubernatores tanq̃ pauperes denegatis Primũ qđ sane grauius est inique facitis: quom nemo uobis ĩ/iuria fieri patiat̃. Deinde lõge iustius est quod mu/tuo accepistis persolueri creditori: quom diripientiũ gratia non possitis: quam phalaride nomine ĩnume ris suis priuato pecuniis ditescere periandrum: Itaq; licet uel pecuniis nostris seruatis propriam mihi ha/bere grãm: uel pditis exigi etiã quas donauimus.

Hieroni.

65 q Vom multa de te: & de cõcione quã cõtra me ad leontinos stulte habuisti dicere possim: nolo tamẽ supfluis uti uerbis: nisi q culicẽ elephas indus non curat. Elephas

66 Aristheneto.

n On iniquo animo senectam fero: neque tyran

nidis robur conseuit: sed phalaris. Tuo at dolore af-
ficior: quom mihi tantopere timeas. Fatum nanq; ad
ueniet: & si aristhenetus maiorem immodū nostri soli
citudinē conficiantur: sed longe molesta. Satius ē enī
pati qui nil ueret: q̄ prius siqs timet: ut poeticis quoq;
exemplis ad te scribam. Melitensibus.

67 P Ersuaserunt mihi legati uestri: ut uobis pecuni
am mutuarem: quāuis in præsētia assiduis bellis his
exhaustus sim. Sed ut aiunt. ad amicos nulla utendū
est excusatione. Verum nolite quæso nōnullorum
mores sectari: qui quom mutuū accipiunt honestis-
simis nominibus: quom exigitur: grauissimis credito
res appellant: rem profecto neq; iustam: neq; gratam.
Decet enim qui beneficium accipit eorum qui dede-
rint meminisse: & quo a[d] debito se soluerint: eosdem
creditores existimare. & siue boni sint tāq̄ bonis: siuē
mali tanq̄ malis id persoluere. Si quidem & bōis mo
ribus prædito: & paruis æqum est creditum reddere.
Et quidem melitenses: & quom mutuū do: & quom
exigo: idē ipse sū: & mihiipsi similimus. Quibus au
tem datur ii mores pro tempore: ut aiunt. Cancleōtas
pro subiecto solo colorem mutant. Quippe quom ac
cipiunt: ut benemeritum: ut deum creditorem laudāt
Quom reposcuntur: in eum ut tyrannum: ut impi-
um inuehuntur. Præterea non ignoro longe sa-
tius esse quom amissurus sis pecuniam priuato ho-
mini mutuare: quam ciuitati. Nam si a priuato abne
gat: inimicū unū: & eū imbecillū tibi cōparas. Sin a
ciuitate: neq; damnum minus est: & plurimorū odiū

contra his. Non tamen hoc uobis crimen scribimus: sed sine suspitione pecunias mittimus. Aliis enim ĩ rebus semper uos memores: & in commertiis & nego ciis uestris iustissimos intelleximus. Neque ignoratis ignomĩosius esse plures uni iniuriam facere: q̄ unũ pluribus. Non enĩ credibile: ut unus multos: sed mul ti unum uerisimilius contẽnant.

Melitensibus.

68 n On laudum uestrarum contemptu melitenses legatos uestros cum his signatis remisimũs: sed qm̃ non sinunt me mea opera laudari. Vos forsitan qua lem me uideri uultis: talem apud alios existimari ar bitramini. Ego autem non ignoro quod cæteri omẽs me malum existimant. Vos uero & si bonum me di citis: nequit tamen uestra de me opinio aliis persua dere: sed potius ad falsas homĩum existimatiões uo bis essem nocumento: quando quidem pessimum ho mĩem nisi eiusmodi uos quoque essetis: nequaq̄ lau daturos omnes prædicarẽt. Quamobrem: quom uos iniuste mali: ego nulla ex parte meipso demẽtior exi stimare: has laudes uestras ñ necessarias duximus.

Menesicli.

69 f Ortuna tua admodum nos delectauit: quom & si maiorem immodum filium optares: filiam tibi genitam accepimus. quam eo tibi cariorem fortunã arbitramur: qđ loco filii nata ẽ. Solet nãq; filia: quam mares longe pluris parentes facere. Nostra autem munera tum demum tibi grata esse sensero. quom ñ modo quæ mittimus prompte acceperis: sed etiam

ſiquid quod nos ignoremus:tibi opus erit:nos certio/
res facies. Pluribus enim iam & magis ꝓciosis rebus
tibi opus eſt filiæ gratia.

Elcandro.

70 n Eq; tu:neq; hominum quiſpiam me unq̃ per
terrère uerbis fortaſſe:& ſi nihil dicam:mi dicere arbi
traris. ſed ne rebus quidem ſperet: quippe qui ñ igna
rus bellicæ rei ſum:neq; ĩiuſte:neq; ſupra uires quic
quam audeo:& frequentes & inſperatas temporũ mu
tationes nouimus. Fortunæ præterea ĩſtabilitatem:di
cere magis poſſumus quã audire. Accedit ad hoc qđ
quantum nemo alius: cum nobis ipſis:tum deo con
fidimus:qui nos contra omnium iniurias tuebitur:
in quo certiſſima mihi ſpes eſt:ut quicunq; mihi ĩ ſi
dias moliuntur:in meam redigam poteſtatem.

Liſino.

71 n On ceſſabis abĩ ſaĩa inſanè lyſine:neq; parces
tibi triginta annos natus:quin cum huiuſmodi pluri
bus grauiores quam ferre poſſis:inimicos tibi facere
experiaris. ſed & uerſus in me & tragœdias ſcribis: ac
ſi dolore me his afficias. Verum tu omni grauiores
tragœdia rès caueas.

Cebroni.

q Vid tandem noſtros mores admirati:ac ſi gra 72
uioribus utamur ſuppliciis in eos qui nobis inſidias
moliuntur:his non preterremini? ſed eorum q cru/
ciantur caſibus comploratis:eis non conſulitis:ne pha
larim iniuria afficiant. Longe enim mihi ſatius eẽt:
nõ compelli in huiuſmodi propulſandæ iniuriæ ne
ceſſitate:& uobis ſane commodius non uti ſemper te

officia:inclementior uideatis.

Agesilao.

72 t Helesippe ægre mihi ferre uidetur tuã apud siracusanos moram. Quippe quæ adeo cupide: adeo pudice: uxoris munere fungitur: ut testetur nos tanquam qui in te graue habeamus imperium: te diutius absentem se non perpessuram. Suum præterea patrem implorat: intelligis fortasse quid minetur: & certo facturam scias. Neque enim alienum a se uirũ existimari potest negligere. Ipsa ut cogere te possim ad reditum arbitratur: ego autem illam. Nã neque tam phalarim quam thelesippum te arbitror formidare: Redeas igitur. & desiderantibus te redde. siue nos magis: siue illam reuereris. quæ profecto digna est quæ plurimum ametur.

Polymnestori.

m Vlta & magna nobis testatur lacritus & aliis
73 de rebus: maxime autem de societate scutatorum. Tuo enim & pugnantium uirorum studio oppidum captum affirmat: & equos suos tibi ut uidetur elargiendos hortatur. Ego uero: & si oĩa mea munus a me acciperes: adhuc timerem ne tuo uincerer beneficio. At nunc quom neq; munera nostra accipias: uinci sane tyrannum a priuato confiteor. Quod si impræsentia tertiam predæ partem inter milites diuidendam non acceperis: quã quom mox tibi lacritus largiretur recusasti. Certo scias seniores nos non in beneficiis conferendis: hoc. n. ĩ tua non est potestate: sed in accipiendis post hac fieri cogeris. Polymnestori.

Imuiſti noſtras minas quom rurſum ut te ro/
74 garem non oportuerit : predam enim ut cenſuimus
partitus es & periculorum ſocios premiis honeſtati. &
recte quidem delectaſti nos: & iniuriaſti ne quid abs
te petere dubitaremus . & ſocios: ſi quando uſus ue/
nerit: ad pugnam prõptiores reddidiſti. Quis enim la
borum onera nullo propoſito premio: ſubire unquã
uoluiſſet? ſane nemo qui eorum periculum fecerit.
Hæc igitur aliorum uel potius utilitatis noſtræ gra/
tia accepiſſem : ut ſcilicet milites: ſi imposterum iis
nobis opus fuerit promptiores redderes.

Liſandro.

75 p Ræuenimus quæ miſiſti auxilia prius enim
quam ad euclide ueniſſent hoſtes conſpicati ſumus.
Quare nihil ad pugnam utilitatis abſente conducto
milite cœpimus. Ad opinionem uero & laudem plu
rimum ad paucos neque bellatores nõ ad omnes ui
ctoria referenda eſt. ſed quom grauioribus nos ipſos
piculis expoſuerimus: maiora pmia ſumus aſſecuti:

Arimacho.

76 n On ægre ferimus calumnias neq; habitãde no
bis a noſtris hominibus opinionem: quom uideãus
omnes æque iniuſte facere: ut longe iam iuſtior iniu
ria quam iuſtitia exiſtimetur. Tantum autem abeſt
ut opera mea abſcondam: ut in his audeam dicere :
aliis quidem natura: mihi uero neceſſitate continge/
re talem eſſe. Confitemur iniuſtis nos commoueri af
fectibus hoc tamen aliis quoque omnibus inſitum ẽ.
Verum hoc intereſt quod nos tyranni noſtra freti po

testate: quæ facimus palam profitemur, priuati sup plicii mœtu abnegant.

Polystrato.

77 e T ad alios omnes amicos litteras misimus: ut q̄primū agrigentum ueniant: & te obsecro ante olympia uenias. Volo enim amicissimorum collegio accito: quemadmodum alias res meas curare diligētius & de rebus magnis & grauibus cōsilium capere: nullo tamen uos aut labore: aut incommodo afficiam: ipse enim mihi ipsi satis ero: sed tamen uestram seq̄r sētentiam: ut si in principatu prestitero: sæpēumero uos & accipere comiter: & ɔplecti possim. Sin fortunæ iussu deiiciar: ultima accepta salutatione eorū quæ egerimus memores ualeatis.

Polistrato.

78 e Go eorum neminem in quos beneficia cōtuli neq; tibi neq; cuiquā palā fecerī: ñ. n. ut quæ a nobis recusas mūera accipias: q accipiūt īdicare: neq; iis q sine suspitiōe accipiūt exꝓbrare lic&. Neq; eū ñ accusandū cēsemus q aut sua ꝑdicat bn̄ficia: aut prædicātibus aures accōmodat. Veꝝ q ꝑter uolūtatē meam ui & īiuste multa ex rebus meis diripuerūt: tu te reputare potes. Atq plurimos īuēires q oī cōatu aliena d̄tinere cōati, necessario tandē reddiderūt: & belli & armoꝝ mœtu nōnulli īiustissime. Sed & omniū piissime ꝓ uiribus detīere cōtēdētes: īiq̄s tandē & scelestes pecūias ī tot ꝑiculis seruar̄ ñ potuerūt: q̄s coactos accipere: restituere oportuit. Quem nam tu per iouem imitatus es? ut munera a me accipere nolueris? Nā

excusationes quas simulando afferas: & hac & innu meris aliis rationibus refelluntur: siquidem ipsi ini mici pecunias impias confitentur: nisi hoc intersit quod illi iniusto rapinæ nomine impietatẽ etiam adiectã ui habere conantur. Tu uero iuste a fideli aĩo sponte acceperis.

Astypalensibus.

n VIlo me maiori dolore affectum ĩuita mea cõscius mihi sum uiri ciues: quãq̃ multis & opinatis casibus agitatus. Nullaq; maiori lætitia: qp pe qui neq; expers sum uoluptatum: incredibilem do lorem illa mihi dies attulit: qua patria iniuste pulsus sum: quod quidem etiam commerentibus est grauis simum. Lætitiam autem quom mei publice recorda ti pro tempore litteris me uestris tanquam bene ĩsti tuto & uestri studioso in uestris usi estis necessitati bus. Non tam: ut arbitror: gratia ex decretis qppiam accipiendi: quam testimonio quod publice quidem: sed iniuste exulauerĩ. Et ut exilii mei auctores argue retis Neque enim petere ab in uiso gratiam: neq; acci pere quisquam patitur: sed non huius temporis ẽ: ut de uobis tanquam amicissimis conquerar. q̃ superi ori tempore nunquam me usi sitis: sed ut gratiã ha beam quod nũc me utimini. Vos igitur quæ a nobis accipitis dare profecto uidemini. adeo petitionem ue stram in beneficii locum ascribimus. siquidem non tanta acciperem uoluptate: quanta dedero. Quid enim patrie amatori pulchrius? quid gloriosius quã uideri suis ciuibus benefacere? quod litteris uestris mihi elargitum est. Quod uero serius ad uos mu

nera nr̃a peruenerit: quã uolueritis: neque me: neque uestros legatos: sed hyemẽ & anni tẽpora accusabitis nemini studiũ nr̃m defuit: uerũ in modicis tempestatibus factũ est, ut ne summis qdem audaciis nauigari licuerit. Quod si quæ mittimus maris piculis seruabunt: gratiã fortunæ habere nõ errabitis. Cæterum ea uobis legati reddẽt. Eolophus ãt cui una cũ iis pfecto ad uos epistolã dedimus: singulorum rõnem exponet. & que & quot mittimus significabit. reliq̃ ex sententia utamini. Pecunias uero ĩ patriæ restitutionẽ ornamẽtũq; ĩpendatis. Neque meis hoc admõitiõibus: sed cõsilio & uolũtate ur̃a faciũdũ reputetis uelĩ. Nemo enĩ aliẽa uolũtate bonus nũquã fuit: sed sua. At si quod de uobis suspicãdũ ẽ: quod ad aliud elargit: ad aliud abutimĩ: nõ necessariũ. Certo scitote nullis uos mũeribus tãtopere uitupandos: q̃ q dederit laudãdũ. Vt.n. absurdũ ẽ q patria exulet suis pecũiis eã ruentẽ restituere: sic q eã ĩcolũt cadẽtẽ negligere. neq; alieno qdẽ sũptu ad eã restituẽdã cõtẽdere. Atq si dignũ iudicabitis: nõ solũ hæc me uobis misisse mũera sed & populo: ciuitati: & diis patriis. Tũc de cõsilio uestro maiorẽ laudẽ asseqmĩ: quã q pprias pecũias miserit. Quis enĩ ignorat: mũera dãtis esse laudẽ: rẽcte at his uti accipiẽtis. Velĩ eqdẽ uos uirtutis: potius q̃ liberalitatis nr̃e testimoniũ accepisse. Alterum.n. benigni ãimi: alterum opulẽtiæ fortunæ laudẽ ostendit. Valete.

Athenienlibus.

89 Enit ad nos faber uester pilaus atheniẽses opa nobis ĩsigni admodũ arte elaborata afferẽs: qbus dele

ctati humane eũ accepimus. & dignis muneribus cũ
artis: tum patriæ gratia donauimus. Non multo post
tempore taurum naturali statura maiorem fabrica
tus: agrigentũ petiit. Incredibili affecti sumus uolu/
ptate: quom officiosum animal: & homini sociũ acce/
pimus. Et profecto id nobis spectaculũ regiũ: & opus
laudabile uisũ est. Nondũ enim in eo latentes crucia
tus ostenderat. Reserato autẽ latere omni crudelitate
plenũ: omni morte inquius supplicium apparuit. Tũ
perilai arte laudata mores puniendos duximus: sui/
q; eũ ingenii periculũ ante alios: quoniã ipso aucto/
re peiorẽ inuenimus neminem: facturũ merito cẽsui
mus. Is igitur in taurũ inclusus: circũ igne, ut ostende
rat: accenso: diræ artis uerũ perhibuit testimonium.
Neq; enim qui cruciaretur uidimus: neq; lamentati
ones audiuimus: eiulatus tantum intus excitos admi
nistratorum aures æs emugiebat. Verum athenien/
ses quom uos iniquo animo fabri uestri interitu fer
re: & mihi succensere audiam: maiorem immodum
admiror: neq; hactenus id mihi psuadeo. Si enĩ qd
grauiori suppicio in eum non animaduertimus nos
accusatis: grauius profecto nõ inuenimus. Sĩ q; nul
lum mereretur: mihi sane uidemini: quom præ uobis
humanitatem feratis: laudare crudelitatem siquidẽ
aut unius hominis opus: aut uniuersæ ciuitatis id eẽ
oportet. Utrũ sit uestro tãdem erga me animo digno
scetur. Nam si iuste perilaus periit: & nemo athenien
sium illius ingenio est: aut moribus de beneficio nos
accusaretis. Sin iniuria interemptum dicitis: mox pro

fitemini nihilo meliores esse uos perilao. Me autem nondum poenitet ac si iniuste egerim: nisi mihi ipsi uidebor præter iustum egisse. Atqui nemo ius atyrãno requirit. Quod enim ad eius salutem facit: id iu/stum uidetur: Cæterum meam ego cautionem: & prĩcipatus munimentum tutissimum abstulisse mihi ꝓfiterer: si iniuste ĩ perilaum uiderer animaduertisse. Sed mihi persuasus neq; uobis: neq; græcorum cuipiam eo illum supplicio iniuste affectum uideri: ꝙ in alios excogitauerit. fabrum uestrum cum aliorũ: tum mea maxime gratia puniendum duxi: siquidem eo munere aliquo me eiusmodi supplicio dignum ar/bitratus est. Et licet tormentum nobis contra coniurãtes in nos acerbissimum inuenerit: nostrã tamen cautionem in quibus iusti iudices constituimur contempsimus: ipsum duntaxat ius reputauimus. Neq; enĩ ignorabam si longe etiam peiores impune dimisissẽ mihi profuturum. Noram mãsuetudinis uestræ opinionem magis insidias concitaturam. Intelligebam huiuscemodi perilai supplicio unius cuiusque in me studium allaturum. Videbam forsitan satis mihi futurũ ui ipsa uti ꝑꝑ ĩ me ↄiurãtiũ necessitatẽ. Horũ nos omniũ ñ ĩmemores posthac cuiusq̃ laudũ ĩdigi. Im/piũ tñ putauĩus hominẽ homĩbus huiusmodi mortẽ excogitãtẽ ĩpune dimittere. Iccirco q̄bus ipse alios nihil ĩ eũ ĩiuste molitos iisdẽ eũ artibus ꝑderẽ uoluĩus Et merito sãe a nobis: quos tali mũerẽ dignos existĩauit ita mulctatus ẽ. Fortasse quispiã uestrum atheniẽses: nostris auditis rationibus quod hisdẽ cruciati

bus quos:ĩ alios excogitauerit:auctorẽ pire oporteat:ĩ
nũeris me furiis ↄ̃beri:uel potius oĩbus suppliciis ũa
tm̃ aĩa ñ suffectuꝝ:& mihi ipi meritas poeãs me præ
scribere arbitrabit. Verũtñ si oĩ amoto odio: iuste rẽ
ipsã reputare uolueritis:ꝓfecto ñ spõte nr̃a nos hæc
facere:neq; quæ fortunæ iussu patimur iure ꝑpeti co
gnoscetis. Nã quom pp tyrãnidẽ liceat nobis crude
les esse:id tñ:qn malũ sit ñ ignorãus: & qđ opa nr̃a
corrigi nequeãt.id ꝓfecto grauissimũ cõfitemur. Vti
nã ad ea necessario ñ cogeremur:nemo alius præ no/
bis ut bonus laudari posset. Et qs nã uĩm athenieñses:
aut qs alius:ĩsidiis ĩ se dep̃hẽsis eaꝝ auctores oĩ uiñ
dictæ genere ñ ꝓseqret:qreret? Quod quom eiusmo
di pilaũ ĩueñũs:supplicio duxĩus afficiẽdũ.nec igno
ro pessĩe mihi cõsuluisse.sed me cõsolor qđ ñ sponte
mea hæc facio:qđ iis quos ulciscimur ñ eueñit. Eqdẽ
sapiẽtissimi ĩdigenæ athenieñses:ĩ hoc ego mores ue/
stros imitatus sũ:ille ãt tyrãnoꝝ. Iur̃ igit̃:ñ q̃les natu
ra sumus:sed q̃les uos ipe effixerat:i se exptus ẽ. Cer
to tñ sciatis uelĩ:qđ neq; ego priuatus pilaus essẽ:ne
q̃ ille tyrãnus phalaris. Vobis ãt nõ mõ ignominio/
sũ ẽ:si ĩiquo aĩo illius feratis suppliciũ.sed si huiu s
modi uiros ꝑpetiemĩ. Omĩo.n.hũanũ genus ĩiuria
afficiebat:quom ea excogitaret tormta:sed præcipue
uos crudelitatis arguẽs:peculiares:natiuo sue ciuita
tis uĩæ mores coĩquĩabat. Oẽs igr̃ hoc pilai suppliciũ
laudaturos arbitramur. Digni.n. hac sẽtẽtia tales ci
ues:siquis tñ fuerit:cui huiuscemõi mortis genus nõ
placeat:id & perilao ingratũ fuisse non ignoret.

q Vadam ipsius tua sententia usus: ad multos ex amicis uerba fecisti: ea forsitan gratia quod factũ est: ut tui mihi sermones infererentur. Quod scilicet post artificem tauri perilaum alios eodem cruciatu ĩterimere nõ oportuerat: eo quod propria mea laus periret. Ego autem illius supplicio mihi laudẽ nõ quæro: nec laudis gratia sic in perilaum animaduerti. neq; quom aliorum supplicia mihi crimini dantur: iniquo animo fero. A mala enim uel bona opinione ultio seiuncta est. Certo tamẽ scias: quoniam alii ĩ tauro cruciandi erant: iccirco in perilaum animaduertimus. Pro æreo enim opere munus: non mortem: merebatur. Aequum igitur fuerat illorum causas in perilaum: & in omnes qui in eiusmodi fortunam eos uenirẽ cogerent referri. Quod si nos ab inique stulteq; iudicantibus referretur: nõ ægre ferimus. quoad iure supplicio affectos qui a nobis interempti sunt ostendere poterimus. Siquidem nos a primo quem omniũ hominum: uel humanæ ꝑs oti unaturæ gratia: igni absumpsimus: exorsi itidem de omnibus disquiretis. At qui si pilai & alioꝝ quos alienaꝝ iniuriaꝝ causa punimus supplicium laudatis: ꝑfecto ĩiuria nos accusationibus prosequimini. si eos qui ꝑfide capiti nostro insidiis imminenr morte ulciscimur. Essem nanq; omnium sane stultissimus: si aliorum gratia: sontes etiã si mihi benefacerent ulciscerer. Ego autem qui mihi insidias moliuntnr impune dimitterem: & in alienis rebus infamia suscepta: quom adeo ĩsidiantibus for/

midolosus uideat mea ipse pericula contennerem. De
sine igitur & tibi & mihi molestus esse.

Niceo.

n On uidet tibi graue eculeũ taurus: neq; alia
quæ hẽmus tormẽta. Ex quo oẽm ad illã misericordi
am: quom nobiscũ pugnaturus non sis: cõsũpseris.

Cleomedonti.

t V me: ut audio: accusatiõibus ꝑsecutus: mise
ros cleõbroti casus deplorare nõ desinis. Ego uero tẽ
cleomedõ: & lõge illo ĩiq̃ora audẽtẽ & omĩo ĩbecilio/
rẽ. ĩ nr̃am uenturum potestatem non dubito.

Cleomedonti.

s Eptẽ his & triginta quos ĩ camarinẽsiũ cõcione
cõtra naturã ĩmanissime ꝯflatos cõquereris: uellem
eq̃dẽ cõtẽtus eẽ: & ꝑ iouẽ desidero. sed uideo mihi ꝑ
quosdã nõ licere quĩ res ulterius ꝑgrediat. Ipse.n. no
uẽ & trigĩta fieri cogis: quõ te: & stultissimũ epyther/
sẽ illis adiicias. Neq; idẽ ẽ an ur̃is me calũniis afficia
tis: an pessimi meis pareatis ultionibus.

Timandro.

q Vod ĩ præsẽtia camarinẽses exercitũ cõtra me
excitauerĩt: illius forte tẽporis tibi solaciũ prebet: quo
magnũ: leui de causa bellũ ut moueat: a te ꝑsuaderi
nõ potuerũt. Veꝝ quom spes tua te frustabit. tũc ꝑ
meritis: nõ eorũ quæ fecisti: sed quæ patieris dolebis.
quæ tñ tibi solacii utilitas? Nã si nos ꝑsuasuri fuisse
mus: ut ueritus es: nõ temer forsã nr̃i formidine egis/
ses. Nũc ãt ne ĩ cæteris quidẽ rebus minĩo nos dolore
affecisti. Te ãt neque idoneũ reddidisti qui nostris

cruciareris suppliciis . nulla .n. tibi morte opus ē: quō tot torqaris calãitatibus. Immo si fieri posset lõgius tibi uite spacium quam natura ferat præstari oportet.

Timandro.

8 56 c Onciones tuæ ad camarinẽses thimãder & multa eo℞ commiseratio qui a nobis interempti sũt ĩuitũ me per deos compulerũt: ut in tau℞ cleombrotũ ĩtruderẽ. Quippe qui ueritus sũ: ne si ego a cruciatu desisterẽ: desisteres & tu contra me ciuitatem concitare. Libenter enim rẽ meã populo gerendã ꝓbeo: q̃ diu tuas ꝑpeti orõnes camarinẽses puduerit. Cuius ego cõsilia nõ modo ĩ phalari: sed ne in phalaridis quidẽ seruulũ nullius mométi duxerit. Quod si utile esset camarinensibus cũ agrigentinis bellũ gerere : non tñ facile persuaderi possent: ut id aggredirentur. Nũc ãt bellum omnino ipso consultore grauius: uel potius ipse orator nõ parui est ad miseriam mométi. Opus tñ esset: ut enumeratis belli suscipiendi causis plebẽ cõtra me excitares: ut iis persuasa ciuitate: tu uir bellicosissimus inscribereris. Vltor tãtis đ rebus surrexit: sed nõ uultis. sigillatim enim plures causas: longe tamen alienas ostenditis. Verum si quis his omissis: quom fas non uideatur : te ipsum perspexerit : grauissime omnium duxerit puniendum. qui uẽdita domo: possessionibus: & si quod in his paternum tibi erat mancipium. exercitum contra me alis & camarinensibus nugas persuades: Quod mihi nihil aliud quam te desperasse significat. & merito sane : siquidem

multoꝝ maloꝝ causa fuisti:& ciuitatē cogis:temeri-
tatē tuam:non suam sequi sententiam.

Epystrato.

87 n Oli me ad tui ultionē cogere:quom ter iā tibi
pepcerī:neq; te piculis āplius exponas; qm̄ aliena a
phalaride misericordia ē:quā & si uos ꝺprecatiōibus
colitis.nos tamen tyrānica ira utemur.

Aryphoeto.

88 n Oli recēsere eoꝝ numeꝝ quos ī tauro ablūpsi
mus:plures.n.sūt si eoꝝ opera disquiras:quā nomīa,
tamen:quom eiusmodi essent:sub nostram uenerūt
potestatē .sed nolemus ī tam florenti ætate seniorum
curas subires:miseros enī quicūq; nos læserunt osten
dimus.Quom autē uitæ mutationes uidere cupias:
iam desinas per deos admoneo.nō quod qcquā mali
abs te pati uerear:neq; enī muliebri manu interficief
phalaris:sed ne iis ānumereris q ī tauro pierūt . neq;
mihi īiustæ calūniæ ps ad crudelitatē efficiaris:quō
te ulciscar.qđ nisi mihi parueris:tibi forsitan maxīe
expectādū ē:ꝺ hac quoq̄ admōitiōe pœnas iure.

Agemorte.

89 s Ensius tādē agemorte quo pacto rebus nr̄is cō
sulueriūs:multis nāq; rōnibus nos dolore afficit exi-
mius hic prīcipatus:ꝑ quo stultus ego īnumeros la-
bores & picula:spōte mea subii. Maximū āt malū in
eo expertus sū:nisi bōi & māsueti uiri a nobis benefi
cia uelit accipe.Veꝝ si cui īdigētiū aliqd cōferimus
pessimos eos eē necesse ē.Vos.n.ꝓbi uiri:nescio q̄ rō-
ne mea oīa aspnamī.qđ aliud cāæ ē:q̄ qđ bn̄ficia ac

cipe formidatis? Quãobrẽ ex tot ɔdiſcipulis meis æq̃
libus ãicis: nõ mõ nemo me uirũ uenit: ſed ne pollice
tur qdẽ. ꝑter caliſthenẽ: quẽ neq̧ uẽtuꝶ certo ſcio. &
aliis huiuſcemõi fortaſſe utimur excuſationibus. ne
mũera nr̃a palã deteſtari uideãt: quoꝶ ut ad me pri
cipio uenirẽt: alios morbi: alios parẽtes: plurimos ꝓhi
buere reſpublicæ. Te ãt nondũ ad me uocatũ mẽini:
quom nihil eſſẽ ɔſecuturus. nec uocarẽ: nũc maxime
quom aduerſã ualitudinẽ tuã: & filios poſt meũ a pa
tria diſceſſũ tibi gẽitos e paurola accipiã: & p iouẽ ti
bi cõgratulor: & affinitatis: & ſuſceptoꝶ liberoꝶ grã
quæ igr̃ excuſatio tibi reliq̃t? ne uidearis formidare.
Nã quom nõ ĩuidioſũ ad te munus q̃le cũ tibiis & cã
tibus totius ciuitatis ſpectaculo mittẽdũ ẽſſet: ſed pa/
rũ auri ĩ tẽpeſta nocte miſiſſẽ: tanquã ĩdignũ facius
& ſcelus reiecisti: & merito ſane. ĩpii nãq̧ uiri: & hõi
nũ cæde coĩqnati ea mũera erãt. Ah nimiũ aſp erga
me & ĩiquus es age morte: addo & ĩ hũanus & crude
lis: q nulla ĩfœlicis phalaridis miſericordia mouearis
quom tãta ĩ præſẽtia miſeria afficiar. Nã quom ea
maxĩe grã optaſſẽ prĩcipatũ: ut in amicos clariſſimus
haberer: dei benignitate quam primum uota mea
conſecutus: non habeo ĩ quem bñficia cõferam. Sed
qđ mihi erat omniũ futuꝶ ſolaciũ: eo me amici pri/
uatis: neq̧ erga uos ulla me liberalitate ex reꝶ meaꝶ
copia uti ꝑmittitis. Quo fit: ut quom quæ uobis dare
uolumus mũera ɔtẽnatis. In tyrãnidis adulatores &
ſcurras: q̃bus dare noleũs: ea cõferre neceſſario coga
mur. Teucro.

90 a Risthomeni tuo ager datus ē, & ipolitioñ ua/
cauit crimīe: te uero: ut pollicitus es: expectaus. Ego
bñ ualeo si bñ ualere ē: multa me aggressū & plura
assecutū: & deterioꝝ gr̃a meliorū etiā pœnitere.

Teucro.

91 p Hilodemi uxoré cleenetā quā nosti teucer:
quom nuptiaꝝ filiæ gr̃a alloq uellé: negociis īpedi/
tus nō potui: qbus: te huc uocassé: nisi ea gr̃a te siracu/
sis r̃linquēdū statuissé. ex quo plāe ītelligere potes: se
rio nos de his ad te scribeř. Eā igiť adeas: & qnq; ī do
tē talēta gñro cui filia nupserit polliceř. nō tā mūeris:
quā reddēdi philodēo debiti gr̃a. Quod si qspiā roga
ret unde nobis tot philodēi pecuniæ sit: nescire te: sed
ad me q̀ acceperī: & eū q dederit id totū referas: & da
to operam ut leōtes gener accipiať. uēit. n. ad nos: &
illā uxoré efflagitat. Cui ego oēm operā pollicitus: ad
te q̄primū misi. Si potioré tñ gñrū īueniret mr̃: nihilo
segnius doté ꝓmittas. neq; ꝯtēdas. siqdē nō unus dun
taxat philodēi gener nobis curæ ē. neq; quom pecuni
am liberalitate largīur & nuptias: sed noli qso tā ne/
gligēter hoc ageř: ac si qnq; talēta reddas: sed tāq̄ ac/
cipias. Turpe. n. ē data pecunia male rē gerere: ubi ñ
ea gr̃a quā spōte dederimus dedisse uideāur. Neq;
qcquā tale efficiā: ut dū apud me philodemi pecūiæ
fuerīt dānū ī filiæ nuptiis īpēsæ utilitaté mihi attu
lisse uideanť. Nā quom nihil eiusmōi me cōmisisse
uiderīt: nemo id de me poterit suspicari. Vtinā iniqui
oribus ubiq; moribus phalarī clamitarét. Cæterū mit
te: nubēti uirgini q̄ttuor æq̄les puellas: & muliebres

uestes quas ad te misimus: & aureos. lx. & quã primũ celebrentur nuptiæ admoneas: siquidẽ ĩ hũc usq; diẽ etiã nimiũ dilatæ sũt. Munera prompto & alacri aĩo mittas. ut etiã phalaridis sumptu gratiã assequaris. Et hæc ita se habeãt teucer. In cæteris ãt & tãq̃ uirgini & mulieri uiro orbæ consulas: ut usus fuerit. Et quõ earũ desiderio satisfeceris: nuptias cũ rẽ & magnificas & sũptuosas facito: ne si racusanorum: aut puellæ cognatorum quispiam fœlici nuptiarum die: miserum pro beato philodemum appellet: sed aduersã eius fortunam excuperemus.

Teucro. cleonetæ

P Hilodemi perægre nauigatio tui quidem uiri: nostri autem ĩcomparabilis amici: tibi gloriæ filiæ uero. xx: iam annos domi innuptæ infœlicitati tedẽ uidetur. Nupta enim si post aliquot ãnos uiro careat in uirtute corroboratur. Filia uero præter ætatem uirgo crimine non caret. Omnibus nãq; homĩbus turpissimum uidetur: & profecto sic est: ut ultra maturos annos puella innupta remaneat. Iampridem enim illius uitam quemadmodum tuam apud uirum laudari oportebat. Sed fortasse philodemi loco quam & tu & ille genuistis filiam: solatium tibi esse existimas Atqui iniquum ẽ mariti desiderio priuare nuptiis filiam. Neque idẽ ẽ carere uiro q̃ paulo post rediturus sit. & eo cuius nullã adhuc neq; experientiam: neq; cõsuetudinẽ habueritis: quom naturæ legibus cogaris. Cæteris quom neq; obscuris parentibus: neq; pecuniarum inopia laboretis: nullo pacto tãtæ infœlicitatis

argumētū ꝑpetiaris. Quinqȝ apud nos taléta filiæ dó té reliqt: quom nauigaret philodemus: neqȝ qnqȝ dū taxat: qppe cui communes sūt phalaridis pecuniæ. Quãobrē nescio cleenetæ quid differas. Nihil opus ē ad filiæ nuptias philodemi aduētu. quæ ĩ eius reditu reiici possunt nolĩus præoccupare. Que āt ipa natura ĩuitis nobis urget: quom fieri possit ne differamus. Puellæ ætas moras nr̄as nō patit̄: forsitan philodēus his ĩpedit̄ causis: qbus patrē ĩpediri: cōsentaneū est. Quod aūt natura uiro puella: præter legē: domi desi deat: nulla est excusatio. Neqȝ ĩ præsentia tā patre ei quā marito opus est. Tu uero ĩ his necessitatibus & fortunis absēti patri etiā præsentē matrē addi existĩas oportere. Nō sic ĩquā: sed si mihi obtēperaueris: ut ui ro fœliciter: & filiæ decori ꝯsules. Nā quom alia mul ta recte absēte philodemo effeceris: hoc unū præ omĩ bus ꝯmune bonū ānumerabit̄: & pudicā uirginē ma trimonio honestaueris. Noster aūt teucer: quom uo/lueris: & pecunias tibi: & siquid aliud ad nuptias ne/cesse fuerit: dabit. Tu uero quæ uis iubeas. & philodēi ad nuptias reditū optato. non tñ ut in illū puellæ æta tē reiicias: & tuū erga uirū desideriū ut incolumis sit atque redeat: & alia huiusmodi nō minus tui erga ip sum animi sint testimonium.

Teucro.

93 P Hilodemi filiæ nuptias ante tuas nobis red ditas litteras audiuimus. Præcurrit enim fama eos etiam qui multa utuntur diligentia ad ea quæ facta sunt quancitissime significandum. Et

si eloq̄quo res gestas nūtia dea pferat:& nos ñ īmeri to ei forsitā successuimus:quem tales nos pdicauerit: q quō alioꝝ:tū eius maxīe grā:ī tātā dānamur cru/ delitatē:siqdē nos ūdiq; malos oībus pclamat. Quo fit:ut qui nūquā me uiderīt:neq; expti sīt:me ac si ad hōīnū exitiū natus sī uituperēt. Heæ igit meæ calāi tates sūt:nec alterius cuiuspiā. Aedes āt ī quibus & le ontes & theano primū coiere:ut nūc hēnt: īposterum quoq; habeāt pmittas :neq; his hymēeū laribus amo ueas:ubi celebratus ē:dignū donū & qđ iis qui acce/ pturi sūt pbeī eas arbitramur. Carissīa.n.cōiugibus loca sūt:ubi prima uirgītatis uīcula soluerūt. Inui/ dia āt apud siracusāos dignior philodemus q̄ misera tiōe iudicet. Et nemo ī summo fœlicitatis:gradu tam fortūatus : q̄ ille ī aduersa fortuna ab īuidis existime tur. phalarim āt odio habeant oēs. Neque enī īnoxiū odiū recusamus. Quisque āt p se maxīe cupiat. & si dissimulet: huiusmodi sibi amicos comparare.

Phylodemo.

i N magna mihi stultitia uersari uideris philo/
94 dome:si tot preces & uota a nobis pro reditu tuo fieri existimas:quinq; talētoꝝ grā:ne nobis peāt:quæ nul la utilitatis spe:neque tuæ amicitiæ grā:dedimus. rē pfecto ne uulgo quidem dignā. Quod si omīo uis a te uideri dotatā filiā:nihilominus ista tua sūt. Sī ne/ gas:addas his totidē.& decē talenta dotem scribeʳ. ut si placuerit dotis pars phalaridis sit:pars ex philode/ mi facultatibus. Theano āt multa & magna de me ti bi referens mihi grām reddit. Quod enī adhuc puel

la a nobis accepit: mater facta testatur.

Cleenete & Theano.

95 u Estrã beniuolétiã libét accipimus: quom phalarĩ tanto studio appellare cõtédatis: meæ tñ fortunæ & si nos ipsos defendamus: recusãt. Inuenieẽt. n. nomẽ ipsũ ab ipso genere nulli reprehẽsioni accusationiue obnoxiũ. Nos ãt ob multa & magna quæ acerbissĩa fati necessitate ĩuiti egimus dãnamur. & meũ nomen nullam aliã ob causã graue ẽ: q̃ qr legibus nõ obtẽpero. Lex uero ipse sũ subditis. Quãobrẽ quã mihi gratiã phalaridis appellatiõe exhibuistis: eã nũc r̃feratis ne id nomẽ ĩpositũ uelitis. Himerẽsibus.

96 i Vssimus uobis ut stesicoꝝ ad nos: & cononem & hermocratẽ: quãprimũ mitteretis. Vos ãt eoꝝ loco sameã & licarchũ misistis. Quod si qualẽ me arbitramini: talis essem: nõ ignoro. grauissimũ aliquid contra uos moliri me oportuisse. eo quod illos mihi non tradidistis. & continuo ad nos & stesicorus: & conõ & hermocrates uenissent. Nequæ enĩ cynædus conõ uobis curæ ẽ: samea: & lycarcho clarissimis & ur̃m omnium: hũaĩssĩs uiris posthabitis Veꝝ ego neq; modstos homĩes: & qui nullã mihi: neq̃ patriæ ĩiuriã ĩtulerĩt: ĩiusto afficiendos supplicio: neque cõmunẽ græcorũ legẽ uiolandã duximus. Et si uos plurimas abrogaueritis: quibus contra nos tulistis sententiam. sed q̃d opus est hæc uerbis explicare? quom & mihi: & ad quos scribo plane nota sint omnia. Atqui neque uos imitatus sum: neq; imitabor. Ego inquam & homicida & tot sceleribus obnoxius: sed remisi ad uos lega-

3

tos uéstros: quem mihi éx duobus alterum impune facere licuisset: aut cogere uos: ut pro iis illos ad nos mitteretis: aut iis qui in nostra erant potestate suppli cio affectis: meam in illos iram effundere. Et profecto eo iam res & iniuste uiuendi necessitates redegistis. ut nihilo nos peiores legatis uestris ĩterfectis: neq; me liores seruatis: arbitremini. Cõfusæ eĩm iam res meæ sunt & coinquinatæ: & parum nobis momenti ad ho minũ uel beniuolentiam: uel odium iuste an iniuste faciamus esse intelligimus. Et in hanc uos himeren- ses cõditionẽ: maxime & uiri illi uestri compulistis: & aliorũ quidem quæcũq; uestri causa passus sũ mala posset uenia dari auctoribus: & præterita obliterari. Verũ quod nihil quicquã iuste fieri liceat: quæ pro meriti poena ab iis exigi posset qui auctores fuerĩt. Præterea longe iniustius esset: ut quidã nostra perirẽt iniuria: quam si eorum gratia in uos grauius anima uertere cogeremur. Ego tamen himerenses & si hæc omnia reputarem: & indignarer: & tyrannus haberẽ: si non quos uellem. at quibus interfectis: nihilominus uos dolore affecissem: eis peperci & hospitio acceptos ad uos remisi. Quod si uicissim æqui esse uolueritis: que ciuitati uestræ calamitates impendent: in duos uel tres conuertere satius ducetis. At si conon cuius corpore singuli uestrum turpiter abusi sunt incolu- mis seruabitur: uniuersæ ciuitatis excidium a nobis expectetis. totis nanq; uiribus contendemus: ne nihilo nos q̃ opinemini: humaniores experiamini.

Sthesicoro poetæ.

97 a Vdio te maiorẽ ĩmodũ formidare: quom uires nr̃as: & quæ ĩ nos molitus es tecũ reputas. Sed admiror qd̃ nũc tãdẽ formides: & ñ quom primũ contra nos agere cœpisti: quom ab ĩiusta: ut dicebas: tyrãnide himerẽses uẽdicare uelles. Cogitabas quæ himerẽsibus dicis forsitã fieri posse. Si igit̃ mortẽ: ut sapientẽ decet: cõtẽnebas: qd nũc stulte ꝑturbaris? quom tibi liceat ea qbus tũc expectatis nihilo ĩbecilliori aĩo fuisti iã ꝓpĩquãtia gñrose ꝑferre. Sĩ ãt ut timidus es: sic timide te ad id qd̃ ꝑpessurus es suppliciũ hẽs. Quid stulte eo ĩ me tẽpore clamitasti: & talẽ tibi cõparasti ĩimicũ: quom sceleratũ me & crudelẽ appellares: & ex carmĩbus tuis uerba ĩ me ĩ cõtiõe effũderes? Quid ãt & musicus & poeta dicẽdi figura & uolũtate uitæ studiis ɔtraria usus es? quom ociosus uocare musis: neq; magis arduas res: quã poetã deceat: aggredi posses. Sed quom ꝓ poeta rẽpub. gerere desideres: manẽt te quæ nõ poetas: neq; musicos: sed populares q supra uires temer̃ audẽt: quom ab hostibus capiuntur.

Sthesicoro.

98 t Yrãni sumus sthesicore: ñ himerẽsiũ: sed agrigẽtinoꝝ. q̃re tibi ĩgẽtes hẽmus gr̃as: qd̃ mĩori mihi adẽ pro prĩcipatu: maiorẽ dedisti. Certo tamẽ scias qd̃ tyrãni agrigẽtĩ ĩimicos nr̃os ĩ himera ulcisci poteriũs.

Sthesicoro poetæ.

99 a Vdio te alũtiũ & alexiã ꝑfectũ & ñũtiis ꝑ ciuitates missis: pecunias & exercitũ cõtra me cogere. Nũquã ne igit̃ sthesicore a reipu. gerẽdæ temeritate cessabis? quom adeo senex sis: neq; musaꝝ pudet q̃ꝝ

meritate. Nam ſi ueſtri memores non latent quo pa
cto in me conſuleretis: niſi talem me in ſuppliciis ex
hiberem? quo in maxima quoq; formidine his uos
exponatis. Nos igitur a crudelitate: ſi nos prius ab in
iuria ceſſabimus

Euthemono.

n Ihil in his mentitus es quorum me apud ſira/
cuſanos inſimulas: omnia plane confiteor. Verum ſi
pari ratione: & ego iis qui me ita lædunt: ut nulla di
gni ſint uenia & uos tam temere: & mihi & uobis īſi
dias moliri parceretis. neq; me quiſpiam tanq̄ nefari
um accuſaret: neq; ueſtrum: tanq̄ grauiſſimo affe/
ctorum ſupplicio miſe retur.

Cleobu lo.

n On pſuaſiſti camarinenſibus: ut bellum mi
hi indicerent: quo maiorem immodum ſingulis con
cionibus annitereris. Quippe qui non ignorant re/
bus ipſis: non oratoꝝ uerbis bellū geri. Quamobrē ſi
uis ut id aggrediãť: utile futuꝝ eis oſtēdas Quod ſi
ne hoc q̄dē pacto morē tibi geſſerīt. mutata ſētētia: cō
tra admōeas. ita fortaſſe res tibi ad uotū ſuccedet. ex
duobus enī alteꝝ ī præſētia: aut ſētētiā tuā īutilē: aut
cōſultorē nullius rei opinãť. ego uero utrūq;. Certo tñ
ſcias uelī: quæ cōtra nos adortus es: nō īanibus uer/
bis ulciſcemur: ſed rebus: q̄s expti: nō ãplius mihi īſi/
dias moliti ſūt. Quod quom camarinēſes plãe ſciant:
nolūt rurſū irati phalaridis piculū facere: quom ſua
uiorē me amicum experiantur.

Cleodico.

n Dmodum grauia ſupra uires tuas conſultaſti

cleodice. unde tibi spes phalarim posse malo aliquo afficere: ut rem gratam facias thracis credonis nepti: uxori autem antandri qui dominum suum īteremit: ex quo contra naturæ legem iniuria illata ditatus ē. sed in tantam non prorumpam indignationē: ut scelera tua uerbis prosequar. Nam si te quem ulciscere mur dignum putaremus: non uerbis dūtaxat: sed re ipsa te ulcisci. Et quæ in nos machinatus es: in caput & genus tuum retorquere possemus.

Neoliadæ.

n Ihil grauius in te consulere uolumus: quom plura in te bona q̄ mala inueniamus. Quamobrem hoc unum ex melioribus fieri uelim: ne me grauiori animi affectu contra te uti cogas.

Polluci.

a Dmirari ex tuis expistolis admodum uideris uitæ meæ mutationem: quod quom superiori tempore audentius quam tyranni soleant: libere me omnibus crederem. Nunc ne necessariis quidē ad me aditus pateat. Ego autem meticulosior omnes fugere mihi persuasi. fidem enim non modo non in aliis: sed ne in amicis quidem firmam inuenimus. Iccirco oīa summo labore expertus: inhabitabilem lybiæ solitudinem: & auia numidarum lustra: quam cum hominibus uitam agere: prætulerim. Quippe qui cū leonibus tutius uiuere: & cum serpentibus somnum capere: quam cum nostræ ætatis hominibus possem. Vsq; adeo nos ex multis uariis: frequētibusq; fortunæ mutationibus periculum fecimus.

Polluci.

l Onge grauius iniuriam patior: quam puniã pollux. nõ quemadmodum dixisti & pati me grauia & inferre. Ego enim eos qui me iniuriis prosecuntur: & bis & ter uenia dignatus sum: Nemo tamen eorũ est quẽ prĩo deprehẽsũ iterum malũ uideri pudeat.

Polluci.

q Vi contra nos eorum quos iure interemimus gratia bellum parant: si quamobrem id faciant audirent: & plane intelligerent: essent profecto uoltores ap pellandi. Tu autem nos apud siracusannos accusas & ultoris quidem nomem: tanquam grauissimũ ap/pellas. Causas uero cur poenas dederint: quę maxĩe oportuerat tanq̃ inexcusabiles nunq̃ afferre uoluisti. Opus enim erat orator pollux: & mortẽ: & mortis cau sas simul ostendere: ut per eas auditorum indignatio nem: contra quos concionatus es: uehementius exci/tares. quas: si te aperire puduit: quo iure earum gratia bellum geratis non uidemus.

Engiensibus.

n eq; causã q̃re iuste uos non ultus sum: neq; ul cisci uellem: uires mihi deesse uideo: neq; uoluntas đ cerit: si uos nullo pacto reuerti fueritis. Quom iam sic perdito passioni: qui apud uos commoratur: uisum ẽ uiros quos tertium iam mensem seruatis in carcerem interimetis.

Nicyppo.

q Vod dona nostra acceperis plurimam tibi habeo gratiam. Ego autem quod dicebas te syracusanos timere: ne si meas pecunias accipere te in/

relligerent: grauius in te consulerent. hoc statueram si ea recusasses: te tanquam acceperis accusare. ut & accipienti tibi & recusanti idem impédisset periculũ: uel potius alterum minus: alterum omnino peius. Nam si non accepisses: & ego te accepisse: insimulassẽ certe accepisse credereris. sin accepisses: & ego serio nihil me dedisse asseruissem: proculdubio omni absoluereris suspitione.

Nicarcho.

c9 n On cogis camarinenses contra me bellum gẽrere: sed a me superari. Atqui sapientis uiri officium ẽ. ante uerba: rem ipsam: ante rẽ diligentius quoq; eius exitum considerare. Ipsi iam pridem tuas conciones negligunt: te autem non pudet ex tribunali tua illis oratione grauiorẽ eẽ: quã mihi cõtra quẽ cõciõaris:

Leontiadæ.

c10 n On hac duntaxat epistola: sed sæpenumero iam ad te scripsi nullam aliam de uxore gratiam te relaturum: si propter nuptias beneficium a nobis accepisse: & gratiam nobis referri arbitraris: quam si eã amaueris. Cuius causa affinitas inter nos coniuncta esse uidetur.

Thimosntheni.

c11 m Ilitum pars in castello excidat: pars maris incursus exageret: ut æstu siccato: fertilis campus redatẽ Alterutri autem priores opus profecerint iis gratia referatur.

Cleomedinæ.

c12 m Vnera tibi ad corporis exercitatiouem missimus: olei scilicet metretas ducentas: & frumenti me-

dinos quadrigentos. Quæ aũt iuuẽtutis mũera sũt: ad filiũ tuũ: & uinũ: & librarios seruos: & sthesicori poemata: nisi si racusãoꝝ q̃spiã: nouarũ reꝝ g̃ra: hæc a tyranno missa suspicentur. Gorgiæ.

c Aeteras epistolæ tuæ particulas recte scriptas futuri autem temporis hortationem: admodum supfluam arbitror. Ego enim neq; mortem: neq; mortis genus effugio: & sapienter quidem. fatum enim ab hominibus non regitur. & profecto quicũq; huiusce modi perscrutatus: aut bona: aut mala: futura metuet: eum stultissimum existimo. siue præuideri futura siue præuisa caueri posse: sibi persuadet. Quod si euitari nequeũt: quamobrẽ ea præscire amittitur. quom siue sciat: siue nesciat sit futurum. Si uero quom cognouerit euitari etiam posse: & disponi: & in aliud q̃ præuiderit transferri: & peius fatum meliori mutare dixerit. Ego sane non arbitror: dei nanq; hoc opus ẽ: ñ hominis. Cæterũ siquis eos meminerit: qui iouis filii feruntur. Eacum scilicet. Minoem & Mhadamãthũ: & alios semideos: neq; immortales fuisse: neq; aliter q̃ pro sui fati necessitate mortuos: si neq; fatũ neq; mortem ægre tulerit: aut formidauerit: minime mihi stultus uidetur. Maximo igitur studio idem in certis rebus tuis sentire animum inducas: ut nullam illorum curam suscipias: quorum nos nihil scias eẽ solicitos.

Nausicli.

q Vod iam sepenumero ad te scripsi: & si hermocrates uel qui uis alius philodemi filiam uirginẽ dona a me accipere impediat: ego nihilominus elargi

or: & parem uel maiorem potius laudem assequor. Quod quom propter tyrannidem nulla in re cogna tis meis sin conferendus: eis me tamen liberaliter ex hibebo. Ad eos autem qui mihi exprobrant quod lar gitionibus persuademus: hac utimur excusatione: q̄ quibus liberales sumus: eos pro humanitate cogere n̄ possumus.

Lacryto.

CI q Voniam pro huiuscemodi spe: nobis tantopere timentibus periculis exponi non oportuerat: nolebā grauiores exitus experiri. Verum ex quo uirtus tua nostrum uicit timorem: bene quidē est: & bono usus es auspitio. quod & alia tibi aduota sint successura nihilo tamen magis: & si saluus sis confidimus: sed quo ad incolumis redeas solicitamur. Que igitur in profectione tua te admonui: eadem cures uelim dili genter: ut post habito oppido lacrytum nobis serues ī columē. Quem pro omnibus locis ciuitatibus: tyrānī dibus: & ipsa deniq̄: per deos: anima mihi eē arbitror

Lacryto.

CI u T tuarum promissionum memento lacryte: & phalaridis solitudinis curam habeas. Quāta ami corum inopia laborem uides. scribo autem timide: ne q̄ multorum uires formidamus. quippe qui lōge sūt nostris inferiores: neq̄ nostrorum imbecilitati quom omnes hostes uiribus excedamus: ne maiori iam stu dio fortis apparere cōtendas. neq̄ ægre feras res belli cas. nisi omnibus militiæ muneribus tempori adsis. Memento autem quod depositum tibi teipsum quō a nobis dimissus es: commisisūs: quod nobis saluum

reddere promisisti:id nunc maiorem immodum ro gamus.non ut te & ingenio tuo quicquam indignũ facias:quod a lacryto fieri nequit:sed ut in aliis certa minibus uirtutem tuam possis ostendere. Nunc ue ro:& si teipso paulo molliorem in aliis rebus præstã tiorem te exhibere poteris:

Lacryto:

c17 q Vod filii tui obitum iniquo aĩo feras:uẽia profecto dignus es.& me quidem maxime tui mise ret.nec secus a quiuis tuorum familiarium casum re putãs doleo. Et si in his duriori natura sĩ:ea scilic& gratia quod qui immodice aduersis rebus angũrur: eos nihil proficere intelligo.Maximum autem cala mitatis tuæ debet esse solacium.Primum quod ꝓ pa tria fortiter in bello filius tuus occubuit.deinde ꝙ in ipsa uictoria pulcherima eum morte fata honestarũt. Postremo ꝙ nullo turpitudinis genere uita coinqui nata:morte proprias uirtutes finiuit: Incertum enim est an bonus uitam indeterius commutet.Rebus nan ꝗ hũanis fortuna maiori ex parte:nõ uoluptates do minantur.Qui autem irreprehnesibilis moritur:ĩ op timo gloriæ statu collocatur. Puta igit̃ ab eo & quod genueris:& quod educaueris:meritas grãs accepisse. quom ad mortẽ usque ĩ uirtute & bonis moribus ꝑ seuerauerit.hanc ei uicẽ redde:ut modice & æquo aĩo eius mortẽ feras.

Lisidi.

c18 n On admiror quãobrẽ neꝗ pr̃is tui:neꝗ filii si milẽ ꝗcquã hẽas lysides.Nõ.n.lysicratis filius:neque neoptolẽi pr̃ es:qd̃ & mr̃em tuã & uxorẽ multis siculis

affirmasse aiunt: & propterea maximam laudem cõ secutas. Vnum enim: & hoc eorum e numero ẽ quæ laudem merentur: ut nemini: maxime his quos noui mus: mentiamur.

Thimoleo.

n On peccare merito fortasse: & iure ipso dei exi stimatur. Peccare uero & iccirco posthac cautiorẽ fie ri hominis. Qui autem neque quom peccat: neque quom aduersam incidit in fortunam: sibi cauet: ne/ scio an alius existimari possit quam omnino malus. Turpissimum igitur est: & adhuc enim proprius ac/ cedemus: eum qui stultitiæ sit factus exẽplũ: ne sua quidem ipsius calamitate bonum fieri.

Phœdimo.

p Ersuasi sumus iam tertio nullam abs te ĩiuri am accepisse: & si in singulis accusationibus nõ leui in crimine sis ꝺprehensus: sed qualem te esse uellẽus: teq; erga nos esse decuit: talem arbitrati sumus: & ac/ cusationum crimina: eo quod timuimus deprehende re de te ueritatem: falsa duximus. Certo tamen scias qui nihil aliquando mali commiserunt: quom illa ta metuunt crimina eos fortunæ iniquitate uisos: nõ iniuria puniri. Cura igitur ne aut mores qui te ĩimi cum arguant: aut fortunam exhibeas. graue autẽ tibi uideatur: non id solum quod quom sæpenumero a me in singulis iniuriis tuis beneficia acceperis: his: ut te decuit: non respondisti. Ego enim non sinam hu/ manitatem malitia esse inferiorem: sed etiam ne te ipso erga collata in te libenti animo a nobis

te studiosũ: pfiteris: eas ãt offẽdis: quom iis cõtra mẽ liores uiros utaris. neq; filiorum miseret: q iã uiri sũt: sed temerarius senex ĩ cogẽdis militibus & pecũia: spõte tua uersaris. quõ ĩimicũ illis tã graue oppositurus sis q eos tãq laricẽ cõcutiã. Ego qdẽ achiuorum reditus te scribere: & quorũdã aliorum heorũ stultitiã ĩcusare audio. Tu uero ut ex alexia ĩ himerã tutus ĩuertaris nihil curas. Sed scias uelĩ qd manẽt te & caphareia saxa: & placte: & caribdis: & nauplia classis: & nullo pacto mãus nr̃as effugies: ñ ĩquã & si qspiã te deus: secũdũ uos poetas: eripiat.

Himerensibus.

S Thesicorum: & cononẽ: & dropidã: apachĩno ĩ pelopõnesũ: p corĩthiis: ad quos eos mittebatis nauigantes a nobis captos scitote. Dropidã fortasse uobis ĩmittemus. Cononẽ quãprimũ ĩterfici iussius. Sthesicorus adhuc saluus ẽ: donec quo eũ mortis generẽ ulcisci uelimus excogitabimus.

Himerensibus.

P Rofecto nobis himerẽses sẽtẽtiã ur̃am plãe ostẽditis: qd scilicet nihil ĩterresse arbitramĩ phalarĩ amicũ ne an ĩimicũ hẽatis. Deus ãt recte effecit: & firmissime ab eo mihi significatũ. Confido & alia mihi ad uotũ successura. Cæterum ego cononẽ: ut ad uos antea scripsi: ĩterimi quãprimum iussi. quom malũ uirum: & ĩ ciuitate ur̃a nulla neq; cognatiõe neq; affinitate iũctũ ĩtelligerẽ. Dropidã ad uos honoratũ remisi: ut decuit: neq; .n. malus ẽ: neq; nos ulla affecit ĩiuria sthesicoro postmõum cõsultabimus. Himerensibus.

c23 L Iberauimus sthesicorū himerenses: & quæcun que cōtra nos machinatus est nō uři gra: qua sæpius & perisset: sed deo℞. qbus is curæ ē & himerē siū deo℞ atq; heroū ei cōdanauīus. nihil. n. hēo quod illos accusē. & si maiorē īmodū de uobis cōqri possī. Cæte℞ ipsi scitis quænā cōtra me adortus sit sthesico rus: sed puduit sacrū uirū & sapiētia clarū. & uere mu sis creditū: cynedo & scelesto cononi annumerare: & una īterimere. Atq; utinā taliū uiro℞ fatū coercer̃ mi hi liceret. uobis āt himerēses maiorē īmodū ɔsulimus ne sthesico℞ īgrato & ei nō cōsētaneo gerēdæ. reipu. onere distrahatis. siqdē ab iis q Alexiā ꝓficiscūt̃ acci pimus. īuitis his se negociis īplicat: sed ꝓuicacia uřa uīcit̃. Nolite igit̃ his ī rebus eo uti: qbus nō sit idone us: sed liberū eē & liræ suæ uacare sinite. neq; eiusmo di īimicos ei cōparetis: q nō itidē fortasse cū illo agēt. Quod si oīno opus ē q. reipu. curā suscipiat. talē ei ꝓ ficiatis: quos quō cœpimus ꝓ utriusq; uřm uolūta te: siue supstitiōe ulciscamur.

Sthesicoro poetæ.

c24 O Leū nō tui: sed nepotis tui gra misīus. Dignus .n. adoloscens ē: de quo rō habeat̃. quom gīnicis certa minibus nihilo sit agesilao inferior. Eqdē quātū ī no bis ē: sūmus euaderet uelī. Argētū qđ a nobis coram accipe noluisti: nisi ī p̃sētia accepis: ꝓditiōis te apud himerēses īsimulabimus. Et si ita cōstiterit grauius ꝑfecto hoc fuerit: q̃ quæ ad te primum mittere decre uimus. Cæte℞ age sthesicore hæc musa℞ studia: q̃℞ gra: & clarior oībus es & admirabilior: & ama & con

plectere, expectabã ĩ qbus maxime ꝓbatus es similis calidissimus esses.

Sthesicoro poetæ.

t V de nobis sthesicore nihil quicquã neq; uersibus: neq; alia rõne dicas. Nihil enim mihi potius est q̃ si meæ taceantur: de aliis sine inuidia arbitratu tuo loqui poteris: & de ea tibi ĩspiret. Ciuiles ãt curas nostro maxime exemplo: fugias: qui quom omĩũ beatissimi uideamur nobis cõscii sumus quãtis afficiamur calamitatibus. Quod si tibi merito ob occupatã spõte nostra tyrãnidẽ hæc pati uidemur: tibi ãt rẽpugerenti grauius nihil euenturũ arbitraris: rebus nostris ĩ pñtia omissis: tuas cõsidera diligentius. Nemo enĩ pro meliori huiusmodi uiuendi ratione suscepta rempu: gessit. Verũtñ tecũ reputa: quæ nam sũpiori tempore passus sis: quæue tibi ĩpenderãt: nisi talis tibi fuissem ĩimicus. At præstat quidem: & si res ad uota fortunæ benignitate succedant: ne omnia ad eius licentiam experiaris. Etenim tu in præsentia neq; himerensium tyrannus es, neq; omĩbus: quemadmodum nos inimicus, sed rempublicam geris: & amicos ut tu te arbitraris: eos tibi conciliasti quorum gratia nostras suscepisti inimicitias. Equidem: si liceret: tui coniectura accepta: nollem esse tyrannus: Tu tamen quot & quanta ab eis passus sis tecũ reputa. Quod si eũ q̃ a ciuibus suis bona pluria nullũ ãt malũ cõtumeliamue accepit: nõ secus ac te ipm cõsideraueris: certo intelliges uix illum: qui ciuili administratione

omiſſa:priuatis rebus uacauerit:maxīe fortūa ſua de
lectari. Steſicoro poetæ.

c26 n Oli curare ſtheſicore Euboli & Eriphādis tui
apud me accuſatōnē:neq; ullo pacto doleas ꝙ īſidia
rū cās ɔtra nos ī te:& pulcherrīa tua carmīa ītulerīt.
Etenī ꝙ nobis piculū ī himera impēderit:tu noſti.
Quod āt nihil grauius ppeſſi ſumus.delectari te ma
gis:quā illorū gr̄a dolore oportet. & ꝙ poemata quæ
tibi deæ īſpirāt tātas uires habuerīt.& qđ nos.ſiqd ti
bi curæ ſumus ſeruati:ſumꝯ īcolūes.q̄.n.ɔpoſuiſti:ui
ſua:pluſquā lyra patiaē poſſūt:& phalaris maior ē q̄
q̄ poſſit īterimi. Nos āt:quom maxīe piclitaremur:&
tyrānū geſſīus & familiaritatē ſeruauīus:neq; te qcq̄
accuſamus:quō ī uitæ piculū: uel ī ipa potius mor-
tē īciderīus. Neque.n.ſi īpiis ſuis cōſiliis ſatiſfeciſſēt
id pbaſſet ſtheſicorus. Tu forſitā diuīs tuis carmini-
bus tyrāni cædē laudibus pſecutus es.neq; nos:ſiqs
tuas laudarit rōnes:tyrāni cædē īprobāus:ſed phala
ridis.hominē.n.'īterimere hoc ē ñ tyrānū.ſiquidē:ut
noſti:nō ſū auctor īiuriaꝝ:ſed ppulſator. Neq; dro-
pidas:neq; illius pbatus uir:ſed neq; nr̄i ipe liberator
iuppiter tute ī tēplo cū eubolo & eriphāto uiris īiqſſi-
mis pmanere poſſet.ī qbus iuſtus factus ſū & pcul a
tyrānide. Cynædus āt conō & theagoras:q cædē nobis
machīati ſūt:nec nō amithidas & picles:& alii eiuſ-
mōi iuſtiſſīa ultiōis lege pierūt:quos & ſi nō tāta mi
hi uis eſſet:modo ultus:mori nō recuſarē. Dicant me
homicidā:īpiū:ſceleratū:tyrānū:multis & magnis ſce
leribus cōtaminatū:neque ſiquid grauius in mēte ue

nit mihi parcant Nã apud bonos uiros uitupari mihi uiderer: si sceleratissimi me homines laudarét. Quorũ alios ĩ taurũ cõiectos cremauimus. Alios cruci affixĩus: quom opus esset ut: q̃ se reliquis spectaculum atque exemplum pberent: ne quid contra nos molirẽtur. Alii oculos effodimus. Alii mutilatis membris rota uersati sunt. Aliis capita pelle nudauimus. Hi oẽs ĩiuste in nos machinati: iure ipso crudelissimã mortem luerunt. Econtra quos tyrannos nos esse confitemur: neq; negamus ad malorum ultionem tyrãnidẽ desiderare: neq; in eos crudeles in humaniq; esse desistemus. Erga bonos autem tales sumus: quales ante tyrannidem. Noli putes sthesicore quom poemata ĩ tyrannum scribis te in phalarim scribere. sed prõpto animo deos complectere: nihil nos reueritus. neq; q̃cquam quod ĩ mentem uenit reiicias. Nemo. n. phalarim: præter fatum: q ab ineunte ætate: & si uatum carmina conticeat: in nos habemus: interficiet. Id quõ necessario uenerit. quandocunque uolet: tanquã debitum accipiemus. Verum Eubolo & cæteris homicidis: quom inuitis fatis nobis insidias molirentur: meritam rettulimus gratiam: nõ eam quæ lege hominibus qui tyranni cæde inanem gloriam aucupantur: sed quæ a tyranno omni lege potentiore: referri cõueniat. Palis enim pectorum tenus coram himerẽsibus affixi: & aliis affecti suppliciis in cruciatu pernoctarũt. Tu uero ad multos ãnos fœliciter uiuas: nec eiusmodi quicquam perpetreris oro. tua nãq; iustitia hoc tibi euenturum pollicetur. neq; unq̃ phalaim ĩ necel

sitatem adducas: ut talem in te experiaris. Curæ aũt tibi sit musarum gloriosissimi labores: quos ad me quæso mittas: ut præsentibus nos leuent solicitudinibus.

Androcli.

c26 e Go quidem consulto litteras ad sthesicorum misi: nihilo me iniquiore animo Euboliĩ eum tulisse calumnias: & tu hoc mihi dato beneficium: ut fideiussorem te exhibeas: nihil eum contra me machinatũ me mihi persuasisse. potius enim neque illos quidẽ primum quas confessi sũt insidiis: quã sthesicori poematis gr̃a. & nõ suapte malitia me adortos existĩabo

Aristholoco.

c28 s I iccirco contra me tragœdias scribere induceris: quod captum a me sthesicorum dignum quem liberarem existimaui: ac si ĩ omnes poetas humanissimum me exhibeam: lõge a ueritate aberras. Non enim pari ratiõe poetas sed bonos poetas. Neque inimicos: sed generosi animi inimicos probamus. Tu autem: quom poeta quidem malus sis: inimicus uero ignauus: & animi ui: & poetica facultate: sthesicoro te æquiparas. Sed quid ego interesse censeã: quã primum cognosces. non eorum gratia quæ cõtra nos scribis: siquidem admodum degeneris animi essem: si fabulas tuas curarem. Sed quoniam quom tam malus & inimicus sis & poeta: pari te honore & stesicorum dignum arbitraris.

Sthesicoro poetæ.

c29 n Icocles siracusanus: non ignoras fortasse quẽ

dico:nam propter familie nobilitatem non is est qui possit ignorari a sthesicoro:uxoris suæ obitum graui & immodico dolore luctuque prosequitur:ne in merito. Euenit enim ut eandem & sororis ex matre filia haberet & uxorem. Is inq̄ nicocles::quom mutuum ĩter nos amorem intelligeret: Cleonicum fratẽ ad me misit.qui me suo nomine peteret:ut te orarem uxorẽ suam tuis uersibus commendares. Etenim ut a siracusanis accepimus:qui quom reliq̄s uirtutes:tum incredibibilem eius pudicitiam testantur:nõ indigna est quæ ore tuo laudetur. Nam &si cauendum sit in nostræ ætatis homines quicquam laudis scribere:ne poesis uenalis uideatur.sitq3 & fidele officiũ:neq3 sententia nostra improbandum:noli tamen tui ægre animi consuetudine abiecta:meas preces contemnere. Non enim decet petentem phalarim negligi a sthesicoro:non quod aliquo meo ĩ te officio debeas:sed qd̄ habitam de te erga nos opinionem confirmari postulamus:Da igitur prompto animo ingenio tuo dignũ beneficium:quod mihiipsi efflagito:accipiam autẽ in amicum:Reliquum est ut ad gratiam cleathisthẽ siracusanam genere:echecratidæ filiã:nicoclis:ut dixĩus:& sororis filiam & uxorem:& matrimonio iunctam annos.vi.trigessimo uita functam morbo:duobus relictis filiis annotes. Capita subiectæ materiæ hæc sunt.Inspirent autem tibi in his uersibus:quæ tecum semper sunt deæ & tuum sacrum & gloriosũ caput musæ exornet cognatio.quom aliis laudibus:tum his quas ad te in clearistem missimus.

c39 m Isimus ad sthesicoꝝ queãdmodũ sup̃ elegia rogasti:& argumẽtũ ei exposuiũs.ut oportuit.Is libẽs mihi ꝓ ĩgenio suo se facturũ ꝓmisit:forsitã.n.existĩa uit sapiẽtiã suã mœroris tibi solatiũ allaturã.Hic aũt dolor difficilis cõsolatu ẽ:.& quã ut uerbis leuari pos sit grauior.Nã quom duplicis necessitudinis noĩe de uĩcireris:de utroq; doles:sororis scilicet filia & uxore carissĩa.forma q̃dem egregia pudicitia uero tãta :ut nulli post se mulieri secũdũ reliq̃rit locũ.q̃r ꝑturbato aĩo & oĩ spe amissa:nũq̃ lachrĩas remittis:& uix tuæ cõsulis saluti.Atq nõ grauius res hũanæ ferendæ sũt: quã possit aĩus tolerare.neq; uirtute dignũ effeceris: si mœrore dispeas & calãitate miserabili uictui te ꝓfi tearis.Veꝝ age nicocles paulisper dolore remisso:mi serã hoĩum uitã ꝯsidera.& quiq; nr̃a sit cõditio.Sĩgu li ad ĩnũeras nascimur miserias:& quom uita defũgi mur:tũ miseri ẽẽ:desiniĩus.Iocũdã ãt hãc uitã ducĩus eo q̃d nihil morte grauius opinamur:ut & q añ nos moriũt̃ misereãur.quom minĩe nos lateat:nõ multo post idẽ nobis iter necessario ꝯficiẽdũ.Neq; potius eo rũ gr̃a:quã nr̃a:lachrymas effũdẽdas huiuscemõi hũana ꝯditio nicocles:& ad hũc exitũ oẽs uiuĩus.Nec ẽ reꝝ oĩum quæ ĩperiosius hũano gñri domĩet̃.Idem fatũ mortaliũ oĩum ẽ & a nemine mutari põt.Vides ne me tyrãnũ quẽ oẽs homĩes uiolẽtissimũ arbitrãt̃: & si me oẽs uiolẽtiorẽ ꝑdicarẽt.mortẽ tñ nulla rõne su pare:neq; q̃cquã grauius in eã aĩaduertere possẽ:sed ei cædã:quom ultĩus uitæ dies aduenerit.Atque uti

nã ad hoc & assecuti essemus prĩcipatũ: nõ ut meip/
sũ a morte uendicaré. Nã fortasse añ pstitutã diem
morte dignos nos q spiã dixerit: neq; nos cõtradicĩus:
sed ut ab iis q & uirtute & moribus quã lõgissĩa uita
digni sũt: fatalem arcereũs necessitaté. Verũ quom il/
la ĩ nos: nõ nos ĩ illã tyrãnidẽ exerceãus: æquo aĩo fe
rẽdũ ẽ. nõ ea tñ rõne: q nihil luctu nr̃o pficere possu
mus: sed q illius aĩam: si te tanto dolore torq̃ri sẽserit
doliturã ĩ morte credibile ẽ. quom te & uita plurimũ
delectauerit: & quæ tibi grata erãt ĩcredibili letitia p
secuta sit. Neque p iouẽ tibi soli qd tali uxore priua
tus sis: sed & illi qd tali uiro ægre ferẽdũ ẽ. Quom igi
tur neque primus neque solus ĩ hæc mala incideris:
hũana tibi æquo aĩo tolerãda psuades: si nõ meo exẽ
plo: q multis & uariis calamitatibus agitatus pmptis
simo aĩo mortẽ expecto. At saltẽ pp naturæ æq̃lita/
tem: qppe quæ omnibus cõis sit: quãuis a plærisque
maiorem ĩmodũ formidet. Qui aũt eã nõ ĩiqore aĩo
ferũt: hi tranq̃lliore uita fruũt.

Sthesicoro poetæ.

q Vod carmĩa p clearisthe edideris: magna tibi
& ĩmortalis grã hẽt. Prõptũ. n. pcibus mis te exhibui
sti: & singulis argumentis: ĩcredibili artificio te acco/
modasti: & carmĩs tui elegantia maiorẽ ĩmodũ pro/
bata ẽ: nõ mihi dũtaxat: me. n. oĩa sthesicori æque de
ctant: sed cõpluribus agrigentiorũ una audientibus.
Extabũt aũt nõ apud eos tñ q ea audierũt: & q ĩ præ
sentia sũt homĩes: sed ĩ omniũ q post nos futuri sunt
memoria. Gratiã igit p his uersibus tibi: ut dixi: dbeo

meo nāq; hortatu: & huius ætatis & futuris homini/
bus: tales musa℞ cātus largitus es. De me aūt qđ p
epistolam tuam significasti: p hospitalē iouē: p com
munes lares: nihil neq; ut pessimus sī: neq; ut bonus. ī
pœmate tuo memīeris. Mea siquidē fortūa fit ut au/
res a noīe mō abhorreāt. Scribat phalaris ī ipō sthe
sicoro: siue melior quā hominū opinio ferat: siue cō/
tra hēat.

Pelopidæ.

132 q Vod me rogabas ad sthesicorum nullo pacto
scriberē: neq; si scriberē mihi morē gereret: ut ī quem
piā uita functū carmē ederet: satis gratiæ ab eo acce/
pisse mihi uideor: qđ ī nicoclis uxorē carmē fecerit.
Tu igr̄ qd uis a nobis optato: qđ nō ī aliena: sed in
nr̄a sit potestate.

Filiabus sthesicori.

m Eroris ur̄i filiæ: quā nā aptiorē uobis conso/
133 lationem quispiam afferat quam uirtutem
parentis super quo lugetis? Non enī lachrymis sthe
sicorus. sed laudibus prosequendus est. Equidē nolī
oīno uos neq; mortuos lugere: neq; plāgeř ñ q̄n coīter
hi affectus necessario ominibus accidāt: sed qm̄ mise
ro℞ sint. quorum non mors: sed uita: uel potius ma/
gis debeat deplorari. Non sthesicori qui tot annos cū
sanctissimis diebus in choreis & cantibus musarum
uixit: cuius nomen in honoribus & laureis immorta
le seruabitur. quod profecto neq; hac: neque uenturis
ætatibus: maius futurum sit: siquidem non alia quā
immortalis & omnia continētis dei sorte sthesicorus
frui mihi uidetur: Quare magni & clarissimi patris
filiæ quæ tanto parēte digna sint uos sapere oportet:

Non enim parum uobis contemnendum est: ut non multo eo inferiores efficiamini. Sed & nolite fœlicem herois sortem deplorare: non breui tantum: sed sæculis omnibus beatum. neq; honorum quos illi tanquã deo himereses decreuerũt: clarissimã gloriã auferatis. Non enim ille: ꝙ nos certo scimus. ægre tulit urgẽtis fati necessitatem. Neque hi quom clarissimos heroas qui pro gloria occubuerunt: ĩ pulcherrimis cecinisset pœmatibus: quæ uobis possessio dignissima sunt: & exempla uitæ honestissima: Ipse quom diem suum obiret non impauidus ꝑstitit. Certo nãq; scito te filiæ: quom a nobis captus sthesicorus ĩ nr̃am uenisset potestatẽ. nihil qcquã formidauit. neq; tãq̃ graue qđ dã ꝑpessurus: fractus aĩo est. Quippe q lõge gn̄rosior captiuus nobis uisus sit: quã hostis. Vita igr̄ tyrãnidis nr̄æ acerbitas ab eius sapiẽtia ẽ. nõ qđ qcq̃ uellẽ ĩ eũ grauius aĩaduertere: sed quom cruciatus meos mũeri ascribebat. Ego. n. ĩnũeris eũ laboribus cape cõatus quom assecutus sũ: nihil habui qđ malẽ: quã grãm ei hẽre: ut a me bñficiũ accipet. Ex quo nõ deberi mihi ab eo grãm: qđ duodecĩ eũ annos: tot. n. postea uixit: seruauerĩ: sed ei me arbitror debere: qđ & alia nos corroborauit: & solus omniũ: ut mortẽ conteneremus effecit.

Teucro.

134 c Aptiuoꝝ ꝑtia quæ a thauromenitãis accepĩus nõ nr̃a: sed sthesicori grã: reddas. Viuit. n. ille ad eorũ usũ: q a nobis accepturi sĩt bñficiũ. quom aliud a me petieris. Veꝝ ei grã pit: quom ĩ ĩgratos collocet.

Filiabus sthesicori.

135 t Hauromenitani ꝓ quibus ad me scribitis mandatũ a patre: quom uita defũgeret: habuisse: nulla digni sũt clemẽtia. Hic. n. ne minimũ quidem a me offensi: aduersum me bellũ susceperũt. Sthesicorus uero nõ hoc mõ quod petitis: ut scilicet captiuoꝵ ptia quæ a thauromenitanis exegimus: reddi mandeũs. Sed quid uis etiã supra uires nras a nobis ꝓmeritus ẽ. Licet. n. mortuus nõnullis uideat: nemo tñ qui recte sentiat: id dixerit. Mihi quidem sthesicorus uiuit: neq; tñ apud me thauromenitarũ odiũ ualeat: ut sthesicoro aliquid petẽti: quod phalaris habeat neget. Oẽs nãq; homĩes ab illo uĩci decet. me aũt oĩum maxĩe: qui in tot hominmu milibus quot exptus sũ: præstantioris aĩ uiderĩ neminẽ. Nos igit thauromenitanis pecunias reddi iussĩus: neq; me dius fidius hãc patri uro grãm referre: sed ab eo potius accepisse existimamus. Crisippo.

136 n Eq; primũ quom thauromenitanis bellũ iniuste cõtra nos ĩferentibus captiuos: accepto premio: liberauimus: eis blanditi sumus. Cõmunem. n. græcorũ legem abrogare noluĩus: neq; quom postea acceptũ ptiũ reddidĩus: ea rddidimus rõne: ut illis beneficiũ ĩpartiremur: quemadmodũ exprobrasti. Sthesicoro ãt p filias legato obtẽpauĩus. Thauromenitãi igr mortuo sthesicoro: eoꝵ quæ a nobis assecuti sũt: sibi habẽdã grãm sciãt. Sthesicorus ãt suis moribus. Ego quidẽ quõ multis & magnis de rebus ei grãm dbere ĩtelligã: neq; legationem eius obliuioĩ mãdabo: neq; ignoro: quõ p eã hoc a m petit & asseqt. Thaurõeni tãos quidẽ pecũiaꝵ bñficiũ: nos ãt hũanitatis. quo oẽs

ꝑſus nos exptes existīant: testīoniū accipere.

Himerensibus.

134 e Go qdē oīa sthesicori gr̄a facerē patus sū: ut tā &si cōtra ipa fata arma sūere oporteret: de morte cōtēdere n̄ piget. ut diuinū uiꝝ & a uobis & cæteris hominibus carmīs elegātia laudatū liberarē: quē scissimæ musæ omībus prætulerūt uatibus: p quē & cātus & choreæ plurimū ualuerīt. Veꝝ aīaduertite ubicūq; sepultus sit sthesicorus himerēsē eē: & suaꝝ uirtutū gr̄a oīs & pr̄iæ ciuis uocabitꝰ. Maēbit āt uester: neq; mortuū sthesicoꝝ: sed ī poematibus suis: quæ cū uniuerso orbe coīcauit: uiuere arbitremī. Vēiat uobis ī mentē himerēses apud uos eū genitū: educatū: eruditū: in uersibus: poematibusq; cōsenuisse. Apud cathaīos āt & qdē uolētes: naturæ cessisse. Et ī himera tēplū sthesicoro īmortale uirtutis eius monumētū cōdatꝰ. In cathāia uero sepulchꝝ. Supra hoc: ut satius uobis uisū fuerit cōsultetis. Neq; pecūiis q̄tū nobis erit facultatis neq; armis egere uos arbitremī. Vnū tn̄ aīaduertatis uelī: neq; decori uobis: quom siculi sitis: futuꝝ: ī sicilia ciuitatē cape: neq; si n̄ capetis tutū. Cæterū nolite sthesicori obitū fletu & plātibus ꝑseq: neq; illius casu solicitemī. Mortuū nāq; sthesicori corpus ē: nomē āt ꝑpetuo ī uita qdē gloriosū: ī memoria āt beatū seruabitꝰ. Præterea carmīa & uaria poematū eius genera: & publice ī oībus tēplis & priuatī quisq; domi hēat: & hortor & admōeo. Tūc enī uere morietꝰ sthesicorus: quō carminū eius mōumēta n̄ āplius extiterit. Quā obrē ad alios quoq; hoīes ea mittēda curetis diligēt. n̄

ignari lõge maiorẽ quæ.talẽ uirꝝ tulerit ciuitatem: q̃ q̃ miserit:laudem cõsecuturã. Alphõso Regi.

q Vattuor phalaridis epistolæ q̃s nuꝑ ĩ alio libel lo ĩuẽtas:ĩ latinũ traduxi.solita clemẽtia tua:ac cipias oro diue alphõse.q̃ miro amore:& lr̃as:& lr̃aꝝ studiosos ãplecteris:foues:extollis. Paruũ ꝑfecto mu nusculũ:ñ tñ:ut spo:sereĩtati tuæ ĩgratũ.In his.n. di/ gnã prĩcipe liberalitatẽ:clemẽtiã:aĩ magnitudĩem co/ gnosces.Atq; utinã ñ primũ omẽs editas ĩmortali no mini tuo ĩscriberẽ.Sed qđ factũ ẽ:accusari potius q̃ ẽmẽdari licet.neq; optiõis ulla utilitas est.quõ res ĩ ĩ tegrũ restitui neq̃t.Verꝝ si sereĩtati tuæ studiũ meum placerẽ ĩtellexero:q̃cq̃d deĩceps aggrediar:foelicissimo nomini tuo libens dedicabo.

Phalaris Aphilãti & Trasibulo.

q Vas mutuo uobis pecunias dedĩus:teucro red didisse dicitis.Teucer ĩcepisse negat.Mihi hercle nul la cã est cur aut uobis:aut illi ñ credã.Vos ei tanq̃ aĩ co reddidisse asseritis.Quãobrẽ ueritatis ignarus:ne cuipiã ur̃m diffidere uidear.ac si acceperĩ:rõnes ue/ stras admitto.Atq; utinã potius sẽp me ueritas late/ at q̃ fraudem deꝑhẽdã.Sãtius.n.multaꝝ pecuniaꝝ: q̃ amicoꝝ:dãnum arbitror.quãdoq̃dẽ necesse ẽ ut re deꝑhẽsa:q̃ mẽtiẽdo mihi ĩiurias ĩtulerũt:ꝑ aĩcis ini mici apud me hẽant.

Paurolæ filio

n On multas ꝑ deos ĩmortales a me pecũias te petere arbitror:sed facultates meas minores sẽ tio:q̃ ut filii possĩm uirtuti obtẽperare.Red utinã in tot quot dicis ĩpẽdas.quod si ita facies:aĩcis potius q̃

accipiãt: quã p̃ris liberalitate caribis. quẽ. n. clara præ cedit largitio: seq̃t ut aĩ sui magnitudĩe digna possi deat. Vbi uero ad agẽdũ qs ꝓpte accesserit: ei fortu na officiosa sese paratãq; exhibet. Noli igr̃ m̃qcq̃ ue ritus huiusmõi uti uerbis: ac suspicari: tãq̃ nõ libẽter pauca ĩ filiũ cõferã: cuius gr̃a oĩa cõparaui. Tãtũ. n. abest: ut te ĩ amicos liberalitatis rep̃hẽdã: ut ĩcredibi liter delectatus te admoneã: quæ tãta hũaĩtate digna sũt sẽrias: ut nõ solũ ĩ p̃ñtia aĩ tui magnitudinẽ ostẽ das: sed hac tibi obsequẽte fortuna: eandẽ sẽp serues uolũtatẽ. Quod igr̃ tibi gñrose paurola damus: liben ter damus: & abs te recipimus gr̃am: quom istũ ĩpen dẽdi modũ teneas: q tã bonã spẽ p̃se ferar: & uirtutẽ.

Peristheni.

e Vboli & eriphãdi q̃ in me cõiurauerũt uxores q̃s captiuas ad me & tãq̃ pituras misisti: quom ante hac enixæ ĩterimere studuissẽ: nũc tũ seruãdas cẽsui. Admiraris ꝑfecto quod meã ĩ eas irã extinxerĩ. sed si causã audieris: quod ob ĩcredibilẽ qnandã eaꝝ aĩmi nobilitatẽ: lõge magis admiraberis. Nã quom eas ꝑ cõtarer an ĩsidiaꝝ in me cõsciæ maritis suis fuissẽt: non id modo: sed una quoque cum illis impetum in tyrannum facturas sese asseuerauerũt. Ei quom quã nã mea uel magna uel parua ĩiuria peterẽ: priuata q̃ dẽ nulla: sed publica dixerũt. Cõmunẽ. nãq; eẽ ĩiuriã liberã seruir̃ ciuitatẽ. Rursũ quo nam pacto sui ĩ me odii meritũ suppliciũ sũdrẽ: ĩterregata morte respon deẽt. Quãobrẽ q tãta uirtute: & aĩ magnitudĩe more sẽt: eos uiuer̃ & nõ mori arbitratus pisthenes oporte

re:& ego iuste pepci. Et tu q̃cq̃d cũ iis cepisti: accersi/
tis eaꝝ necessariis redde: ne ullã accepisse iniuriam
conqueri possint. Euanoro.

142 u T te & himerẽses oẽs: ĩmo plurĩos siculoꝝ nos
se arbitror: qđ ĩ himera ꝯpositis ĩ me insidiis: utpote
iustior: ꝯiuratos exupaui. Nõ. n. tẽtati facĩoris ĩ tẽplo
suo iuppiter tã ĩiqus ĩudex extitisset: ut iuste illos rẽ
aggressos tãq̃ ĩiustos ĩ eius tradidisset potestatẽ: q̃ me
rito ab iis fuisset pĩturus: hæc nẽo aliter existẽar &. Ve
rũ quom audiã sthesicoꝝ ægre ferre: qđ ĩsidiaꝝ cãm
ĩ suã poesĩ eubolus & eriphãdus ĩtulerĩt: nollẽ eũ ac
si mihi id ꝑsuaserĩt: egre ferre. Nã si eius poematibus:
ut dicũt: attẽdissẽt: nõ desꝑãtis ĩ ꝓbitatis: sed sũmæ bo
nitatis p̃mium accepissent.:

Frãciscus Arhetinus Calar. atq; præstan. Iuriscõ. Frã
cisco Pellato Patauĩo Regio Cõsiliario. S. D.

143 s stripsisti ad me frãcisce patauĩe: uir eximie: ut
epistolas phalaridis q̃s pauloãte e græco ĩ latinũ tra/
duxerã: ad te mitterẽ. Qua ex re q̃nti me faciat hũani
tas tua ostẽdis: q res m̃as: licet ĩcultas: ꝓ tua ĩ me beni
uolẽtia: quæ a doctor̃ tuo legerẽt̃ dignas duxisti. Ego
ãt: & si ãte acceptas lr̃as tuas: de his ad te mittẽdas co
gitassẽt: dedisti tñ: ne arrogãtiæ arguerer: q eas ad talẽ
uiꝝ mittere auderẽ. Nũc quõ spõte tua petas: tã libẽ
ti aĩo ad te mitto: ut nõ dare: sed accipe bñficiũ mihi
uidear. Nã si subtili &: ꝑspicaci iuditio tuo laudabũt̃
eas ĩ mediũ ꝓ ferre ausus: doctoꝝ iudiciũ ñ ãplius for
midabo. Vale.

Anno dñi. M. CCCCLXXXI. VI. IDVS Mar.
Venetiis.